Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

Scînteia tineretului

Organ Central al Uniunii Tineretului Muncitor

Anul XI Seria II-a Nr. 1873 | 4 PAGINI — 20 BANI | Duminică 8 mai 1955

ZIUA VICTORIEI

KATIUŞELE ŞI VITEJIA legendară a ostaşilor sovietici vestiseră de mult ziua aceea. In tranşeele de la Stalingrad, soldaţii sovietici luptau cu certitudinea că fiecare palmă de pămînt pe care o smulg duşmanului îi apropie de victorie. Pe malul Volgăi, încleştaţi în luptă pe viaţă şi pe moarte cu cotropitorii, ostaşii sovietici — feciori ai Donbasului şi Uralilor, ai plaiurilor gruzine sau ai celor siberiene — ştiau că va veni ziua cînd deasupra Reichstagului, în bîrlogul fiarelor fasciste, va flutura drapelul roşu cu secera şi ciocanul.

De la Stalingrad şi pînă la Berlin a fost un drum lung, presărat cu multe jertfe, dar plin de victorii nepieritoare. Şi ziua pe care au visat-o în locul încleştării eroii Stalingradului, pentru care au luptat partizanii ucraineni, pentru care au pus mîna pe armă patrioţii francezi, pe care au aşteptat-o cu încredere popoarele robite ale Europei — Ziua victoriei a venit încununînd frumuseţea unei primăveri pe care popoarele nu o vor uita niciodată.

Ziua în care, sub povara înfrîngerilor, reprezentanţii comandamentului suprem hitlerist şi-au aşternut semnăturile sub actul de capitulare necondiţionată a Germaniei naziste, popoarele o păstrează mereu vie pentru a sta ca avertisment tuturor celor care s-ar încumeta să păşească pe drumul lipsit de glorie al hitlerismului.

Imprejurările care au dus la dezlănţuirea celui de al doilea război mondial sînt bine cunoscute. Intr-o perioadă de timp relativ scurtă, militarismul german s-a putut reface şi a acumulat un potenţial de război de prim ordin. Refacerea maşinii de război germană, în contravenţie cu prevederile tratatului de pace de la Versailles, a devenit posibilă datorită miliardelor de dolari pe care monopolurile occidentale le-au pus la dispoziţia hitleriştilor, datorită politicii mioape a guvernanţilor reacţionari din S.U.A., Anglia şi Franţa, care în loc să frîneze pornirile expansioniste ale hitlerismului, s-au străduit cît le-au stat în putinţă să canalizeze aceste porniri către răsărit.



Germania hitleristă şi-a semnat sentinţa de condamnare la moarte în ziua în care armatele hitleriste au cotropit Uniunea Sovietică. Pe pămînt sovietic hitleriştii au suferit înfrîngeri după înfrîngeri. „Războiul fulger" pe care-l concepuseră strategii „führerului" s-a transformat într-un nesfîrşit şirag de înfrîngeri-fulger ale armatelor hitleriste. Cînd au cotropit Uniunea Sovietică, hitleriştii se lăudaseră că în cîteva zile vor defila pe străzile Moscovei. Au trecut zile, săptămîni şi luni, au trecut chiar ani şi promisiunea lor nu a putut fi realizată. De la porţile Moscovei şi de la Stalingrad, hitleriştii au fost alungaţi departe, pînă în bîrlogul lor. Sub influenţa victoriilor armatelor sovietice, în ţările Europei aflate sub călcîiul „noii ordini" hitleriste, a luat naştere o puternică mişcare de rezistenţă antifascistă. Împotriva ocupaţiei fasciste popoarele au făurit un larg front naţional de luptă. Cei mai dîrzi antifascişti au fost în toate ţările comuniştii. Partidele comuniste şi muncitoreşti prin lupta lor împotriva fascismului şi-au cîştigat un imens prestigiu.

Anii celui de al doilea război mondial au dovedit trăinicia orînduirii sociale a Uniunii Sovietice, unitatea de nezdruncinat dintre popor, partid şi guvern, trăsăturile morale înaintate ale omului sovietic apărător al celor mai mărețe cuceriri ale civilizaţiei umane.

Maşina de război germană a fost înfrîntă datorită uriaşelor eforturi depuse de către Uniunea Sovietică, care a purtat pe umerii săi greul războiului. Numai în 1944, armatele sovietice au nimicit 136 de divizii germane. In 1943, comandamentul hitlerist aruncase pe frontul împotriva Uniunii Sovietice peste 250 de divizii, în timp ce împotriva armatelor americano-engleze nu fuseseră trimise decît 4 divizii germane şi 11 italiene.

Sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi a Comitetului său Central, în frunte cu Iosif Vissarionovici Stalin, armata sovietică a obţinut în Marele Război pentru Apărarea Patriei o victorie de însemnătate istorică mondială. In urma celui de al doilea război mondial, Uniunea Sovietică nu numai că nu a ieşit slăbită — aşa cum sperau duşmanii ei — ci s-a consolidat şi a devenit mai puternică decît oricînd. Raportul de forţe pe plan internaţional s-a schimbat net în favoarea forţelor democraţiei şi socialismului. Ca urmare a zdrobirii fascismului, a slăbirii poziţiilor mondiale ale capitalismului şi a avîntului fără precedent al mişcării democratice, a apărut după cel de al doilea război mondial lagărul ţărilor democraţiei şi socialismului care de la Elba pînă la Pacific uneşte 900 de milioane de oameni liberi. Crearea şi întărirea acestui lagăr este cel mai important rezultat al celui de al doilea război mondial.

La zece ani de la victorie, la zece ani de la ziua cînd pe străzile Moscovei şi Parisului, Bucureştiului şi Pragăi, oamenii sărbătoreau plini de speranţe înfrîngerea fascismului — puterile occidentale fac să reînvie maşina de război hitleristă. Acordurile militariste de la Paris, prevăzînd reînvierea wehrmachtului au fost ratificate. Peste cîteva zile, reprezentanţii puterilor occidentale vor proclama oficial remilitarizarea Germaniei occidentale şi încadrarea ei în grupările agresive.

In opoziţie cu atitudinea puterilor occidentale, Uniunea Sovietică a dus şi duce o politică îndreptată spre unificarea Germaniei într-un stat democratic şi independent. Oamenii sovietici îşi aduc aminte de crimele hitleriste, însă ei nu confundă poporul german cu clica hitleristă. Poporul sovietic şi guvernul său sînt plini de grijă faţă de viitorul poporului german. Uniunea Sovietică întreţine relaţii de profundă prietenie cu Republica Democrată Germană, primul stat german iubitor de pace, reazimul luptei poporului german pentru unitatea patriei sale. In acelaşi timp, Uniunea Sovietică şi celelalte state iubitoare de pace nu pot să treacă cu vederea primejdia care izvorăşte din remilitarizarea Germaniei occidentale. Conferinţa de la Moscova a opt state în frunte cu U.R.S.S. a arătat că statele iubitoare de pace urmăresc cu vigilenţă desfăşurarea evenimentelor internaţionale şi sînt gata să dea o ripostă zdrobitoare oricăror agresori. Reprezentanţii acestor state se vor întruni la 11 mai la Varşovia pentru a discuta situaţia existentă în acest moment şi a hotărî asupra măsurilor ce trebuiesc luate.

Uniunea Sovietică, luptînd ferm pentru realizarea coexistenţei paşnice, s-a pronunţat în mod invariabil pentru reglementarea paşnică a problemelor litigioase, inclusiv problema germană. Practica internaţională a demonstrat că problemele spinoase pot fi reglementate prin metoda tratativelor, bineînţeles prin tratative sincere, duse cu dorinţa de înţelegere şi nu în scopul de a înşela opinia publică. Uniunea Sovietică şi-a dovedit în permanenţă dorinţa ei de a contribui prin propuneri rezonabile şi clare la rezolvarea problemei germane. O asemenea propunere era cea cu privire la organizarea unui sistem de securitate colectivă al statelor europene. Puterile occidentale au împiedicat însă aceasta. In prezent, cînd rezultatul tratativelor sovieto-austriace exercită o influenţă considerabilă în Germania occidentală, puterile occidentale şi în special S.U.A. întreprind o serie întreagă de noi acţiuni care dovedesc că ele nu vor să renunţe la planurile lor agresive.

Pentru poporul nostru ziua de 9 mai are o dublă semnificaţie. In această zi, noi sărbătorim atît ziua victoriei cît şi ziua independenţei naţionale. Ambele sărbători sînt sărbători ale prieteniei cu marele nostru vecin de la răsărit. In 1877 poporul nostru, cu ajutorul armatelor ruse, a obţinut independenţa de stat. Însă burghezia a trădat interesele naţionale şi a dat ţara pe mîinile bancherilor străini, lipsind Romînia de independenţă. Fascismul a aruncat Romînia în criminalul război antisovietic. Dar la 23 august 1944 ţara noastră a reuşit să-şi capete adevărata independenţă naţională, a reuşit să devină un stat independent în care poporul îşi hotărăşte singur soarta sa. Aceasta a devenit cu putinţă datorită armatelor sovietice eliberatoare, datorită sprijinului frăţesc al marelui popor sovietic, cel mai bun prieten al Romîniei. Poporul nostru este mîndru că a adus contribuţia sa la lupta împotriva fascismului. Diviziile romîneşti şi în primul rînd pandurii au luptat cot la cot cu ostaşii sovietici, consolidînd frăţia de arme dintre cele două popoare, frăţia stropită cu sîngele celor mai buni fii ai lor.

Poporul nostru sărbătoreşte un deceniu de la victorie în plină muncă paşnică. Poporul nostru este vigilent, este conştient de primejdiile pe care le reprezintă reînvierea militarismului german. Iată de ce el sprijină cu toată puterea hotărîrile conferinţei de la Moscova şi este gata ca la nevoie să apere cu toate forţele sale cuceririle obţinute pe drumul unei vieţi noi.

Zece ani au trecut din ziua în care Germania hitleristă a capitulat. Ziua aceasta nu trebuie să fie uitată nicicînd. Ea trebuie să slujească drept un sever avertisment pentru aţîţătorii la război.

COMUNICAT

Consiliul de Miniştri al Republicii Populare Romîne în şedinţa sa din 7 mai a.c. a stabilit ca delegaţia guvernamentală a Republicii Populare Romîne la conferinţa de la Varşovia a statelor europene pentru asigurarea păcii şi securităţii în Europa să fie formată din: Gheorghe Gheorghiu-Dej, preşedintele Consiliului de Miniştri, şeful delegaţiei; Emil Bodnăraş, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, ministrul Forţelor Armate; Simion Bughici, ministrul Afacerilor Externe; general lt. Ion Tutoveanu, şeful Marelui Stat Major; Grigore Preoteasa, prim locţiitor al ministrului Afacerilor Externe, şi Marin Florea Ionescu, ambasador al R.P.R la Varşovia, membri ai delegaţiei.

(Agerpres).

A 10-a aniversare a eliberării Germaniei şi Cehoslovaciei

TELEGRAME

Ministrului Apărării al U.R.S.S. Mareşal al Uniunii Sovietice G. K. JUKOV

Moscova

Cu ocazia împlinirii a 10 ani de la victoria istorică repurtată de glorioasa Armată Sovietică în lupta împotriva fascismului german, primiţi tovarăşe ministru, din partea mea personal şi a militarilor Forţelor Armate ale R.P.R., un călduros salut şi cele mai sincere felicitări.

Îmi exprim convingerea că prietenia şi frăţia de arme romino-sovietică, cimentată în lupta comună dusă împotriva fascismului, se va dezvolta şi întări continuu, spre binele popoarelor noastre, în scopul apărării păcii.

Ministrul forţelor armate ale R.P.R.
General de Armată
EMIL BODNARAŞ

Comitetului Central al Partidului Socialist Unit din Germania

Berlin

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului hitlerist de către eroica Armată Sovietică, Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Romîn vă transmite un călduros salut frăţesc.

Poporul muncitor din R.P.R. se bucură din toată inima de succesele oamenilor muncii din R. D. Germană obţinute în cei 10 ani de viaţă liberă şi muncă creatoare, sub conducerea Partidului Socialist Unit din Germania, pentru dezvoltarea economiei şi culturii în patria lor.

Vă urăm, dragi tovarăşi, noi succese în lupta pe care o duceţi pentru întărirea Republicii Democrate Germane, pentru mobilizarea tuturor forţelor patriotice din Germania la lupta pentru zădărnicirea aplicării acordurilor de la Paris, pentru crearea unei Germanii unite, independente, democrate şi iubitoare de pace.

COMITETUL CENTRAL
AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMIN

Preşedintelui Republicii Democrate Germane Tovarăşul WILHELM PIECK Consiliului de Miniştri al Republicii Democrate Germane

Berlin

Cu ocazia sărbătoririi celei de a 10-a aniversări a eliberării poporului german de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică, vă rugăm să primiţi din partea noastră sincere şi calde felicitări.

Poporul romîn urmăreşte cu bucurie succesele obţinute de oamenii muncii din Republica Democrată Germană şi urează poporului german victorie deplină în lupta măreaţă pe care o duce pentru unificarea paşnică a patriei sale, pentru crearea unei Germanii independente, democrate şi iubitoare de pace.

PREZIDIUL MARII ADUNARI NAŢIONALE A REPUBLICII POPULARE ROMINE

CONSILIUL DE MINIŞTRI AL REPUBLICII POPULARE ROMINE

Tovarăşului ANTONIN ZAPOTOCKY Preşedintele Republicii Cehoslovace

Praga

Cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către glorioasa Armată Sovietică, vă rog să primiţi, tovarăşe Preşedinte, din partea Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne şi a mea personal, cele mai calde felicitări.

Poporul romîn se bucură din toată inima de marile succese obţinute de poporul cehoslovac şi îi urează noi victorii în munca sa rodnică pentru înflorirea continuă a patriei sale, în lupta pentru pace şi colaborare între popoare.

Dr. PETRU GROZA
Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale a Republicii Populare Romîne

Tovarăşului VILIAM SIROKY Preşedintele Guvernului Republicii Cehoslovace

Praga

Cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către glorioasa Armată Sovietică, vă transmit Dumneavoastră şi poporului cehoslovac un fierbinte salut frăţesc.

Poporul romîn urmăreşte cu multă bucurie importantele realizări obţinute de poporul frate cehoslovac în cei 10 ani de viaţă liberă şi îi doreşte, cu prilejul marii sale sărbători naţionale, noi succese în opera de construire a socialismului, de întărire continuă a patriei sale şi în lupta comună pentru asigurarea păcii, în fruntea căreia se găseşte eliberatoarea şi prietena noastră, marea Uniune Sovietică.

GHEORGHE GHEORGHIU-DEJ
Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Tovarăşului VACLAV DAVID Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Cehoslovace

Praga

Vă rog, tovarăşe Ministru, să primiţi cele mai călduroase felicitări cu ocazia celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către eroica Armată Sovietică.

Poporul romîn urează poporului frate cehoslovac noi izbînzi în munca sa paşnică pentru propăşirea patriei sale şi în lupta măreaţă pentru cauza păcii.

SIMION BUGHICI
Ministrul Afacerilor Externe al Republicii Populare Romîne

Recepţia la ambasada R. D. Germane cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei

În seara zilei de 7 mai, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al R. D. Germane în R. P. R., Werner Eggerath, a oferit o recepţie cu prilejul celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de către Armata Sovietică.

La recepţie au participat tovarăşii: Dr. Petru Groza, Preşedintele Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Chivu Stoica, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Miron Constantinescu, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, Dumitru Coliu, membru supleant al Biroului Politic al C.C. al P.M.R., acad. prof. dr. C. I. Parhon, I. Fazekaş, secretar al C.C. al P.M.R., S. Bughici, ministrul Afacerilor Externe, Marcel Popescu, ministrul Comerţului Exterior, Stelian Moraru, preşedintele Consiliului Central al Sindicatelor, alte personalităţi politice şi culturale.

La recepţie au luat parte de asemenea şi membri ai corpului diplomatic. (Agerpres)

Adunarea de la Casa Ziariştilor

La Casa Ziariştilor din Bucureşti a avut loc sîmbătă o seară închinată celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către Armata Sovietică.

Au luat parte numeroşi ziarişti din Capitală, reprezentanţi ai presei străine.

Poetul Dan Deşliu, laureat al Premiului de Stat, a împărtăşit celor de faţă impresiile culese dintr-o călătorie în R. Cehoslovacă.

A rulat apoi în avantpremieră filmul cehoslovac „Frona".

„Concertul victoriei şi al păcii"

În cinstea celei de a zecea aniversări a victoriei Armatei Sovietice asupra fascismului german şi a Zilei independenţei de stat a Romîniei, sîmbătă seara a avut loc pe stadionul Republicii din Capitală „Concertul victoriei şi al păcii", organizat de Casa Centrală a Armatei.

La concert au asistat tovarăşii Chivu Stoica, Miron Constantinescu, general de armată Emil Bodnăraş, D. Coliu, I. Fazekaş, Stelian Moraru, membri ai C.C. al P.M.R., membri ai guvernului, generali şi ofiţeri ai Forţelor Armate ale R.P.R. şi alţii.

În tribunele stadionului se aflau zeci de mii de spectatori.

Concertul a fost dat de un ansamblu de 4.000 de executanţi, compus din fanfarele reunite ale Armatei cu 1500 de instrumentişti şi un cor ostăşesc de 2 500 de persoane, care au interpretat sub conducerea muzicală a colonelului Dumitru Eremia, laureat al Premiului de Stat, un program de cîntece patriotice şi ostăşeşti romîneşti şi sovietice, marşuri militare, suite de cîntece romîneşti şi sovietice şi piese clasice.

Concertul a fost deschis prin intonarea imnurilor de stat ale R.P.R. şi U.R.S.S.

Au fost interpretate printre altele, „Cîntec de înfrăţire" de V. Popovici, „Cîntec pentru ţara mea" de I. Totan, „Trăiască Sovietica Ţară" de Alexandrov, „Armata Păcii" de I. Chirescu, maestru emerit al artei din R.P.R., laureat al Premiului de Stat, muzica pentru filmul „Căderea Berlinului" de Şostakovici, fragmente din Rapsodia Romînă de C. Bobescu, artist emerit al R.P.R., fragmente din simfonia a 5-a de Beethoven şi poemul „Victoria" de colonel Dumitru Eremia, lucrare prezentată în primă audiţie, care evocă lupta împotriva fascismului german şi cîntă frăţia de arme romino-sovietică.

„Concertul victoriei şi al păcii" s-a bucurat de un deosebit succes. (Agerpres)

Muncă însufleţită — succese însemnate

Fruntaşi la însămînţări

CLUJ. — (de la corespondentul nostru).

Timpul prielnic din ultimele zile a dat posibilitate ţăranilor muncitori din regiunea Cluj să intensifice neîntrerupt ritmul însămînţărilor — şi mai ales însămînţatul porumbului. Zilnic viteza medie a însămînţărilor pe întreaga regiune este depăşită cu cîte 30—65 la sută. Pînă la 2 mai în întreaga regiune s-au efectuat însămînţări în procent de 69,8 la sută. În fruntea campaniei de însămînţări pe întreaga regiune se situează raionul Sărmaş, care a realizat, pînă la 2 mai, însămînţări în procent de 84,1 la sută.

În ultimele zile ţăranii muncitori din regiune au grăbit şi mai mult însămînţatul porumbului, obţinînd realizări de seamă. Astfel membrii multor gospodării colective — ca cele din comunele Someş Odorhei, (raionul Jibou), Slătiniţa, (raionul Bistriţa) — precum şi numeroşi ţărani muncitori întovărăşiţi — ca cei din comunele Dragu Chendrea (raionul Jibou), Sincai (raionul Sărmaş) — se numără printre fruntaşii pe regiune la însămînţatul porumbului.

Un aport însemnat în terminarea cît mai grabnică a însămînţărilor îl aduc şi harnicii mecanizatori din staţiunile de maşini şi tractoare din Bonţida, Cîmpia Turzii şi altele. Astfel în ziua de 3 mai, S.M.T.-Aiud a reuşit să-şi îndeplinească sarcinile de producţie ce-i reveneau în această campanie. Tinerii mecanizatori din această staţiune au dat un însemnat sprijin gospodăriilor colective şi întovărăşirilor agricole pe care le deservesc la grăbirea însămînţărilor. În fruntea întrecerii în staţiune se află brigada a III-a condusă de Valer Suteu.

Peste viteza medie planificată

PITEŞTI — (de la corespondentul nostru).

Terminarea la timp şi în bune condiţiuni a însămînţatului porumbului e sarcina principală care stă acum în faţa oamenilor muncii de pe ogoarele regiunii Piteşti. Timpul prielnic care se menţine de cîteva zile a dat posibilitate ţăranilor muncitori să-şi dovedească prin fapte dragostea lor de a contribui la obţinerea, în acest an, a unei recolte de 10 milioane tone de grîu şi porumb boabe. Eforturile depuse de ei au făcut ca, în fiecare zi care a urmat după 26 aprilie, să se intensifice ritmul însămînţărilor, să se depăşească cu mult viteza zilnică de lucru planificată.

Datorită acestor fapte, pînă la 4 mai s-a însămînţat în întreaga regiune mai bine de 76,80 la sută din plan, faţă de 18,33 la sută cît era realizat la 26 aprilie.

Datorită folosirii din plin a atelajelor, ţăranii muncitori din raionul Horezu sînt fruntaşi pe regiune la însămînţări. Ei au fost primii din regiune care au terminat însămînţatul porumbului — şi deci, în întregime însămînţările din primăvara aceasta. De asemenea pînă în seara zilei de 4 mai au mai terminat complect însămînţările (inclusiv porumbul) încă 16 comune din regiune. Printre acestea se află comunele Streieşti, Suteşti, Olteanca, Voiceşti, Nemoiu (raionul Drăgăşani), Pleşoiu, Doba şi Dunavăţu (raionul Slatina) şi alte comune din raioanele Piteşti, Rîmnicu Vîlcea etc.

Acum, pe ogoarele regiunii, se desfăşoară tot mai intensă, bătălia pentru grăbirea însămînţării porumbului. Luptînd pentru obţinerea unei recolte sporite de porumb la hectar, ţăranii muncitori depun eforturi sporite pentru a însămînţa porumbul în timp cît mai scurt şi în bune condiţiuni agrotehnice.

Reduc preţul de cost

Pe şantierul nostru naval-maritim Constanţa, lucrările de reparaţii nu se fac în serie, de aceea cu greu se poate urmări creşterea productivităţii muncii. În ciuda unor asemenea greutăţi, la unele operaţii se poate face însă o situaţie exactă.

Inovaţiile contribuie în mare măsură la creşterea productivităţii muncii şi vreau să vorbesc despre acest lucru.

Pentru prinderea tablelor la vase în vederea nituirii lor sînt necesare buloane, cărora cu timpul, filetul li se strică, deci trebuie recondiţionate. Pînă nu de mult operaţia de rectificare a filetului se făcea foarte greu şi necesita un oarecare volum de manoperă la strung. Utemistul Beu Mircea a confecţionat un dispozitiv cu ajutorul căruia rectificarea se face la o maşină de găurit.

Folosirea acestui dispozitiv ridică cu mult productivitatea muncii.

Dacă înainte un bulon se rectifica la strung în 3,07 minute, acum prin folosirea dispozitivului se fac în acelaşi timp 19 buloane.

Pînă acum s-au rectificat în acest fel 6.000 buloane, realizîndu-se astfel însemnate economii.

S-ar mai putea da multe exemple. La una din nave trebuia confecţionată o instalaţie electrică urgentă. Ne lipsea cablul necesar. Muncitorii s-au gîndit la un nou procedeu de sudare a carcasei prinzînd-o în prezoane. Cînd ne-a sosit cablul, 90 la sută din lucrări erau gata rămînînd numai ca el să fie introdus. Lucrarea a fost terminată în două săptămîni în loc de două luni cît timp ar fi durat în cazul cînd se aştepta cablul şi se suda carcasa.

Inovator este şi sculierul Pitei Vasile. El a confecţionat de curînd un dispozitiv care se foloseşte la rectificarea ciocanelor pneumatice. Înainte, 80 de bucăţi se rectificau în 160 de ore. Prin folosirea dispozitivului timpul de lucru s-a redus cu 75 la sută.

Propunerile de inovaţii şi raţionalizări pe care le fac muncitorii duc la creşterea neîncetată a productivităţii muncii.

Corespondent
GHEORGHE PAUN

ZIUA GLORIOASEI VICTORII!

Armata sovietică, factor hotărîtor în zdrobirea fascismului

General locotenent
Gavrilescu Alexandru

În ziua de 9 mai 1945, moscoviţii salutau în numele Patriei Sovietice, glorioasele trupe ale armatei sovietice, care au repurtat strălucita victorie asupra fascismului german, prin 30 salve de artilerie trase cu 1.000 de tunuri. Moscoviţii sărbătoreau victoria şi odată cu ei sărbătoreau şi se bucurau toţi oamenii muncii din lumea întreagă. Deasupra Reichstagului fîlfîia drapelul roşu, drapelul victoriei, înfipt de eroicii sergenţi de gardă Cantaria şi Egorov, vestind lumii prăbuşirea fascismului.

În tot timpul războiului bravii ostaşi sovietici, conştienţi de cauza dreaptă pentru care luptau, au dat dovadă de un eroism nemaiîntîlnit în istorie. În crîncenele bătălii de lîngă Moscova, a fost îngropat pentru totdeauna mitul invincibilităţii armatelor hitleriste, în ofensiva de la Stalingrad care a dus la scoaterea din luptă a unei armate germane de peste 300.000 de soldaţi, în loviturile de la Kursk, Orel, în cele zece lovituri şi în ofensiva de la Berlin, ostaşii sovietici au dat dovadă de o neîntrecută măiestrie militară, prefăcînd în ţăndări maşina de război germană, cea mai formidabilă maşină de război pe care o crease imperialismul.

Bătălia Berlinului a constituit actul final al celei mai teribile înfrîngeri pe care a suferit-o vreodată, în istoria războaielor, o armată care se credea „invincibilă".

Omenirea întreagă s-a întrebat care au fost factorii care au determinat această măreaţă victorie.

Oamenii politici, scriitorii, ziariştii şi specialiştii militari burghezi, au căutat să demonstreze că secretul acestei victorii se datoreşte unor categorii de factori cu totul secundari, neglijînd a studia profund factorii: politic, moral, economic şi militar.

Ei au lansat astfel ideea că spaţiul şi clima pe de o parte, nenumăratele greşeli de ordin operativo-strategic ale comandamentului german pe de altă parte, ar fi fost singurele elemente care stau la baza victoriei armatei sovietice.

Lucrurile stau cu totul altfel. La baza victoriei armatei sovietice stă însăşi orînduirea socialistă a statului sovietic pe care aceasta îşi bazează uriaşa ei forţă. Puterea sovietică a transformat Uniunea Sovietică într-un stat puternic, cu o mare capacitate de apărare. Acest lucru a fost posibil datorită politicii de industrializare a ţării şi de colectivizare a agriculturii. Economia socialistă sovietică care se dezvoltă în mod planificat pe baze ştiinţifice, a anihilat avantajele vremelnice ale Germaniei fasciste, cu toate că aceasta dispunea de potenţialul economic al întregii Europe. Puternica industrie socialistă a Uniunii Sovietice a reuşit să întreacă pe duşman în cursul războiului în ceea ce priveşte cantitatea şi calitatea producţiei de armament şi muniţiuni.

Ţărănimea colhoznică, cuprinsă de un puternic avînt patriotic, a îndeplinit planurile de aprovizionare a armatei şi spatelui frontului.

Desfiinţarea exploatării omului de către om, egalitatea în drepturi a tuturor naţionalităţilor conlocuitoare, au asigurat unitatea morală şi politică şi au condiţionat cele mai măreţe acte de eroism.

În frunte cu poporul rus şi alături de el, au luptat eroic bravii fii ai popoarelor ucrainean şi bielorus, armean şi cazah — toate popoarele marelui stat socialist.

În războiul dus împotriva cotropitorilor fascişti, armata sovietică a fost la înălţimea sarcinilor încredinţate, apărătoare credincioasă şi de nădejde a intereselor statului sovietic şi al păcii. Ostaşii, ofiţerii şi generalii vitezei armate a socialismului victorios şi-au îndeplinit cu cinste datoria faţă de patrie. Ei au dovedit întregii lumi, că armata sovietică nu se va dărîma niciodată ca un „colos cu picioare de lut", aşa cum flecăreau politicienii burghezi. Armata sovietică a ieşit din îndelungatul şi greul război ca o armată de prim rang, cu înalte calităţi morale şi de luptă, o armată înzestrată cu un puternic armament modern, cu comandanţi căliţi şi cu o bogată experienţă de luptă, acumulată pe cîmpurile de bătălie.

Un rol hotărîtor în dobîndirea victoriei l-a avut gloriosul Partid Comunist al Uniunii Sovietice, care a desfăşurat o uriaşă activitate organizatorică şi educativă, atît pe front, cît şi în spatele frontului, unind într-un singur tot şi îndreptînd spre un singur ţel toate eforturile oamenilor sovietici, zdrobirea duşmanului. Pregătirea politică a efectivelor de militari şi întregului popor sovietic, avînd la bază materialismul dialectic, a dus la formarea unei ştiinţe militare, întemeiate pe scopuri drepte şi pe un calcul just al posibilităţilor şi mijloacelor.

Aceştia sînt pe scurt factorii care au contribuit la asigurarea victoriei armatei sovietice.

Victoria epocală a armatei sovietice în cel de al doilea război mondial a spulberat visurile expansioniste ale hitleriştilor şi ale acelora ce-i sprijineau, imperialiştii americani şi englezi. Uniunea Sovietică nu numai că nu a fost învinsă în război, aşa cum sperau imperialiştii americano-englezi, ci dimpotrivă ea a repurtat victoria deplină asupra fascismului şi a terminat războiul, mult mai puternică ca forţă economică, militară şi politică.

★

Îndeplinindu-şi măreaţa misiune de eliberare, armata sovietică a salvat popoarele a o serie de ţări din Europa Centrală şi de Sud-Est de sub jugul fascismului şi le-a creat condiţii pentru dezvoltarea lor consecvent democratică. Formarea ţărilor de democraţie populară — noi „brigăzi de şoc" printre care se numără şi ţara noastră — triumful revoluţiei poporului chinez de 600.000.000 de oameni, care sub conducerea înţeleaptă a Partidului Comunist a rupt pentru totdeauna lanţurile imperialismului şi feudalismului, proclamarea Republicii Democrate Germane cît şi avîntul luptei de eliberare al popoarelor din ţările coloniale şi dependente, sînt roade ale marii victorii repurtate de Uniunea Sovietică în Marele Război pentru Apărarea Patriei.

Iarba încă n-a acoperit sutele de mii de morminte ale celor mai buni fii ai poporului sovietic care şi-au dat viaţa în lupta împotriva fasciştilor cotropitori. Ruinele şi molozul din ţările Europei apusene stau încă mărturii ale pîrjolului militarist care a pustiit aceste ţări. Şi totuşi, stăpînii trusturilor nu s-au săturat de singe. În visul lor de dominaţie a lumii, cercurile agresive americane şi engleze pregătesc cu febrilitate un al treilea măcel mondial. Ei vor să oprească pe calea războiului creşterea forţelor democraţiei şi socialismului.

★

Popoarele lumii însă nu vor război. Ele sînt hotărîte să zădărnicească planurile noilor agresori, să apere ferm cauza păcii. „Oamenii simpli — arată G. K. Jucov, mareşal al Uniunii Sovietice în mesajul adresat „Clubului Presei Străine" din S.U.A. — nu vor ca armele atomice, hidrogenice, sau bacteriologice să fie lansate asupra locuinţelor lor — asupra New-Yorkului sau Moscovei, asupra Londrei sau Parisului, ca copiii, mamele şi soţiile lor să piară"...

Lupta pentru pace devine în prezent o cauză a popoarelor din lumea întreagă. Mişcarea crescîndă a forţelor iubitoare de pace din Franţa, Italia, Olanda, Germania occidentală etc., împotriva reînvierii militarismului german a luat o amploare considerabilă.

Popoarele asiatice cu cel aproximativ 1.400.000.000 de oameni care reprezintă mai mult de jumătate din populaţia întregului glob pămîntesc, opun o rezistenţă hotărîtă împotriva planurilor agresive ale imperialiştilor.

Delegaţii la conferinţa ţărilor Asiei şi Africii au declarat răspicat că se vor opune cu îndîrjire colonialismului, vor apăra pacea generală şi vor întări colaborarea prietenească între ţările lor.

În prezent milioane şi milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc depun semnăturile lor pe Apelul de la Viena. Ei cer interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen şi se opun dezlănţuirii unui nou război mondial.

În fruntea puternicului lagăr al păcii, a celor nouă sute de milioane de oameni, Uniunea Sovietică luptă cu hotărîre pentru înlăturarea primejdiei unui nou război, pentru rezolvarea problemelor litigioase pe calea tratativelor. Uniunea Sovietică este şi va fi întotdeauna pe poziţia fermă a politicii de pace. La temelia politicii sale externe a stat şi stă principiul coexistenţei paşnice între cele două sisteme: socialist şi capitalist. Deşi dispune de secretul armei atomice şi cu hidrogen, Uniunea Sovietică este totuşi pentru interzicerea acestor arme şi este primul stat din lume care foloseşte energia atomică în scopuri paşnice.

Cei zece ani care au trecut de la 9 Mai 1945, stau mărturie popoarelor lumii că Uniunea Sovietică a respectat întocmai programul victoriei elaborat în anii grei ai războiului de către marile puteri.

Este deosebit de grăitoare atitudinea adoptată de U.R.S.S. faţă de poporul german. U.R.S.S. — aşa cum se ştie — sprijină consecvent înfăptuirea unităţii Germaniei cerînd încheierea cît mai grabnică a tratatului de pace, tratat care permite poporului german să-şi ia soarta în propriile sale mîini.

★

Alături de toate popoarele iubitoare de pace şi libertate, poporul nostru muncitor sărbătoreşte cu însufleţire ziua de 9 Mai, care împreună cu eliberarea de la 23 August 1944 a consfinţit deplina independenţă a patriei noastre. Odată cu a 10-a aniversare a măreţei zile a victoriei Uniunii Sovietice asupra fascismului, poporul nostru sărbătoreşte şi 78 ani de la proclamarea independenţei de stat a Romîniei, independenţă pentru cucerirea căreia, dorobanţii romîni, înfrăţiţi cu bravii ostaşi ruşi şi-au vărsat sîngele la Griviţa, Plevna, Rahova şi Vidin.

În focul luptelor pentru zdrobirea fascismului, s-a cimentat frăţia de arme romîno-sovietică, continuare strălucită a frăţiei de arme romîno-ruse, făurite în luptele comune împotriva cotropitorilor otomani.

Cu dragoste şi recunoştinţă se gîndeşte poporul nostru muncitor la faptele de vitejie ale armatei sovietice eliberatoare. Îşi aminteşte cu mîndrie de faptele de vitejie ale celor 15 divizii romîneşti care au luptat şi au biruit alături de ostaşii sovietici.

Continuînd glorioasele tradiţii de luptă ale poporului romîn înfrăţit în luptă cu marele popor vecin de la răsărit, militarii armatei noastre populare stau de strajă independenţei şi suveranităţii patriei noastre libere. Ei îşi exprimă hotărîrea de a-şi desăvîrşi măiestria de luptă şi de a-şi îmbogăţi necontenit cunoştinţele politice pentru a obţine mereu noi succese în pregătirea de luptă şi politică, pentru ca armata noastră populară să fie scut puternic şi de nădejde al muncii creatoare a poporului muncitor.

Sărbătorind Ziua Marei Victorii, poporul nostru muncitor se avîntă şi mai mult spre culmile însorite ale vieţii noi, în lupta pentru îndeplinirea planului cincinal, în lupta pentru ridicarea nivelului de trai, material şi cultural al poporului nostru, în lupta pentru întărirea capacităţii de apărare a patriei noastre.



ATANASIU PAUL — *Luptele de la Debreţin ale Diviziei Tudor Vladimirescu*

★ ★

A 10-a aniversare a eliberării Germaniei de sub jugul fascist

Şedinţa solemnă de la Berlin

BERLIN 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 mai a avut loc la Berlin în clădirea Operei de stat, şedinţa solemnă închinată celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului.

Participanţii la şedinţa solemnă au întîmpinat cu aplauze furtunoase apariţia în loja guvernamentală a preşedintelui Republicii Democrate Germane, W. Pieck.

În prezidiul şedinţei au luat loc O. Grotewohl, primul ministru al Republicii Democrate Germane, W. Ulbricht, vice-preşedinte al Consiliului de Miniştri, H. Matern, preşedintele ad-interim al Camerei Populare a Republicii Democrate Germane, W. Stoph, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Interne, L. Boltz, vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi ministru al Afacerilor Externe, O. Nuschke şi P. Scholz, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, E. Correns, preşedintele Consiliului Naţional al Frontului Naţional al Germaniei democrate, F. Ebert, primarul general al Marelui Berlin, K. Schirdewan şi F. Elsner, membri ai Biroului Politic al C.C. al P.S.U.G., A. Neumann, prim-secretar al organizaţiei din Berlin a P.S.U.G., H. Warnke, preşedintele Uniunii sindicatelor libere germane, E. Honnecker, preşedintele Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German, conducători ai partidelor democratice şi ai organizaţiilor de masă precum şi Max Reimann, preşedinte al Conducerii Centrale a Partidului Comunist din Germania.

Participanţii la şedinţă au salutat călduros delegaţia guvernamentală a Uniunii Sovietice — pe conducătorul delegaţiei M. G. Pervuhin, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S., pe membrii delegaţiei — G. K. Jukov, mareşal al Uniunii Sovietice, ministrul Apărării, N. M. Pegov, secretar al Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. şi G. M. Puşkin, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în R. D. Germană.

Asistenţa a salutat cu aplauze furtunoase delegaţiile guvernamentale ale ţărilor de democraţie populară.

Şedinţa solemnă consacrată celei de a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de sub jugul fascismului a fost deschisă de L. Boltz, care a dat cuvîntul lui Otto Grotewohl pentru a prezenta raportul.

Apoi a rostit o cuvîntare de salut conducătorul delegaţiei guvernamentale a Uniunii Sovietice M. G. Pervuhin, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri şi membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S.

Apoi au rostit cuvîntări de salut conducătorii delegaţiilor guvernamentale ale Republicii Populare Chineze, Republicii Populare Polone, Republicii Cehoslovace, Republicii Populare Ungare, Republicii Populare Romîne, Republicii Populare Bulgaria, Republicii Populare Democrate Coreene, Republicii Populare Albania, Republicii Populare Mongole.

BERLINUL IN ACESTE ZILE

BERLIN (de la trimisul nostru). — Aşteptam cu fiecare clipă apropierea Berlinului. Ştiam că voi întîlni un oraş în sărbătoare, că voi întîlni un popor fericit că trăieşte aceste zile. Dar toate aşteptările mele au fost întrecute de realitatea berlineză.

Clădirile, nu numai ale autorităţilor, dar şi cele mai mici căsuţe sînt împodobite sărbătoreşte. Peste tot întîlneşti lozinci, steaguri ale R. D. Germane şi ale Uniunii Sovietice. Am stat de vorbă în cele cîteva ore care le-am avut la dispoziţie de la sosirea mea la Berlin cu cîţiva locuitori ai Berlinului. Cu toţii, cu toate că aveau meserii diferite, proveneau din diferite straturi sociale, mi-au vorbit despre anii pe care i-au trăit după eliberare, despre viaţa lor în continuă îmbunătăţire. Şi toate acestea sînt posibile — mi-au spus cu toţii — numai datorită faptului că am fost eliberaţi de către glorioasele oşti sovietice.

Ca o mărturie a vieţii mereu mai bune a populaţiei din R. D. Germană, a grijii partidului şi guvernului faţă de oamenii muncii, stă minunatul bulevard al Berlinului — Aleea Stalin — care te primeşte în aceste zile învesmîntată în haine de sărbătoare.

În legătură cu înfrumuseţarea oraşului se poate cita un fapt mic dar semnificativ. Pe strada Bahnhof Plänterwald exista un loc în care molozul nu fusese încă ridicat. Locuitorii străzii au muncit voluntar şi au curăţat locul viran. Dar ei n-au fost singuri, alături de ei lucrînd şi muncitori din Berlinul occidental. Spuneam că-i un fapt mic, dar el reflectă cît se poate de bine dorinţa de unitate a germanilor cinstiţi, dorinţa lor de a colabora şi de a munci în mod paşnic pentru reconstrucţia patriei lor.

În aceste zile şi mai numeroase sînt manifestările de dragoste faţă de Uniunea Sovietică şi a locuitorilor din Berlinul occidental. În cartierul Tiergarten din Berlinul occidental a avut loc o întrunire la care a fost adoptată o scrisoare prin care se exprimă mulţumiri Uniunii Sovietice pentru politica consecventă de pace. Scrisoarea exprimă totodată îngrijorarea populaţiei vest-berlineze faţă de politica revanşardă a lui Adenauer. Această scrisoare a fost transmisă lui G. M. Puşkin, ambasadorul U.R.S.S. în R. D. Germană. Întruniri asemănătoare au avut loc în nenumărate puncte ale Berlinului occidental.

★

Sîmbătă dimineaţa delegaţiile guvernamentale prezente la Berlin au depus coroane de flori la mormintele eroilor clasei muncitoare germane.

La ora 14, ora locală, în sala Operei de Stat din Berlin a început şedinţa solemnă închinată celei de-a 10-a aniversări a eliberării Germaniei de către Armata Sovietică de sub jugul fascist.

MIHAI AIRINEI

Lupta poporului — factor hotărîtor al cuceririi independenţei de stat a Romîniei

Prof. univ. S. Ştirbu
Laureat al Premiului de Stat

Ziua de 9 mai 1877 a încununat cu o victorie strălucită lupta multiseculară a poporului romîn pentru scuturarea jugului otoman. Proclamarea independenţei de stat a Romîniei a pus capăt asupririi şi jafului exercitat în decurs de cinci veacuri de cotropitorii turci. Războiul pentru independenţă din 1877—1878 exprimă uriaşa forţă creatoare a poporului în făurirea istoriei, confirmă că lupta între forţele progresiste şi cele reacţionare constituie axa principalelor evenimente istorice, că victoriile înregistrate de masele populare în lupta pentru cauza progresului, constituie conţinutul principal al desfăşurării ascendente a istoriei patriei noastre.

Prin lupta dusă pentru independenţa patriei, poporul romîn a înscris numeroase şi minunate pagini în mult zbuciumata sa istorie. Împreună cu popoarele vecine, masele populare din ţara noastră s-au opus cu dîrzenie invaziilor şi prădăciunilor săvîrşite de cotropitorii străini. În această luptă măreaţă în decursul multor secole, ţara noastră a fost ajutată de marele popor rus.

Eliberarea de sub jugul otoman a fost una din năzuinţele cele mai arzătoare ale poporului nostru, ca şi ale tuturor popoarelor asuprite de Poarta Otomană. Jaful şi acapararea bogăţiilor ţării a constituit principalul obiectiv al dominaţiei turceşti. La mijlocul secolului al XV-lea Moldova a fost obligată să plătească la Constantinopol tribut anual în sumă de 2000 de galbeni. Pînă în secolul al 18-lea birul perceput a fost ridicat pînă la suma colosală de 300.000 de taleri.

Încă de la sfîrşitul secolului al XVIII-lea şi începutul secolului al XIX-lea, alături de paşalele turceşti, burghezia engleză a fost principalul sugrumător al mişcării de eliberare a poporului romîn, mişcare îndreptată împotriva jugului otoman. Guvernul britanic a fost interesat în menţinerea integrităţii imperiului otoman, deoarece sub firma acestui imperiu putea jefui mai uşor popoarele din acest colţ al lumii. Burghezia engleză, cu sprijinul Porţii Otomane, îşi asigura desfacerea mărfurilor engleze în aceste regiuni şi controlul asupra unei regiuni a cărei însemnătate strategică nu poate scăpa nimănui.

În preajma războiului de independenţă, în împrejurările cînd putredul imperiu otoman este gata să se prăbuşească, guvernul englez este nevoit să-şi asume în mod făţiş apărarea „omului bolnav".

Cercurile politice burgheze din Romînia în frunte cu Carol I caută să acţioneze conform dorinţei marelui capital englez şi german, să împiedice declanşarea războiului de independenţă şi să asigure Romîniei o poziţie neutrală în lupta care se desfăşoară între popoarele balcanice ajutate de Rusia, şi imperiul Otoman sprijinit de Anglia.

Tradiţionala politică a Rusiei de a ajuta lupta popoarelor din Balcani pentru eliberarea lor naţională se încadra în obiectivele politicii externe a Rusiei. Conţinutul obiectiv progresist al acestei lupte pentru eliberarea naţională nu s-a micşorat de loc prin faptul că guvernul ţarist a socotit că, în urma războiului, poziţiile sale în interiorul Rusiei se vor întări. Spre deosebire de aceste scopuri ale guvernului ţarist, revoluţionarii democraţi ruşi sperau în posibilitatea de a transforma lupta de eliberare naţională a popoarelor din Balcani într-o luptă pentru eliberarea socială. Trebuie subliniat că „Uniunea Muncitorească din Sudul Rusiei" a ajutat din toate puterile lupta popoarelor din Balcani împotriva asupritorilor otomani.

În Romînia numai o pătură foarte restrînsă a burgheziei, în frunte cu M. Kogălniceanu şi C. A. Rosetti avea o rezervă faţă de atitudinea trădătoare a coaliţiei monstruoase. Aceşti reprezentanţi ai burgheziei au socotit că singurul mijloc pentru a asigura interesele de clasă ale lor este aplicarea politicii protecţioniste în favoarea industriei romîneşti, pentru a o apăra de concurenţa mărfurilor provenite din ţările capitaliste din apus.

În această perioadă în Romînia, contradicţiile de clasă se accentuiază din ce în ce mai mult. Păturile care s-au unit în mişcarea populară, au luptat nu numai împotriva jugului otoman, dar şi împotriva regimului burghezo-moşieresc. În preajma războiului, ţărănimea din mai multe sate s-a răsculat împotriva moşierilor. Există documente care vorbesc şi despre revendicările proprii ale muncitorilor. Tocmai frica de mişcarea populară a determinat pe reprezentanţii regimului burghezo-moşieresc să facă diferite combinaţii politice şi diplomatice pentru a evita declanşarea războiului de eliberare naţională.

Războiul totuşi a fost declanşat de Rusia împotriva Turciei.

În aceste condiţii, intervine un act istoric de mare însemnătate.

„*Rusia* — declara M. Kogălniceanu — *ne-a propus în mod loial de a trata cu ea relativ la trecerea armatelor imperiale pe teritoriul nostru. Limbajul ei era cel al unei puteri care, contribuind la ridicarea Statului Romîn şi participînd la garanţia existenţei sale politice, n-a înţeles deloc să-şi dezmintă opera sa prin violarea drepturilor lui*". Pe baza acestei propuneri se încheie la 4 aprilie 1877 convenţia oficială romîno-rusă care prevede dreptul trupelor ruseşti de a trece pe teritoriul Romîniei tot timpul războiului împotriva Turciei.

Evenimentele ce au avut loc în decursul lunii aprilie 1877 au depăşit acest stadiu al dezvoltării luptei de eliberare de sub jugul otoman din Balcani, în care ar mai fi fost posibilă trădarea luptei pentru libertate a popoarelor asuprite. Faptul că Rusia a sărit în ajutorul popoarelor din Balcani a făcut imposibil ca Romînia să nu se angajeze în război de partea popoarelor care luptau pentru eliberarea naţională. Adevărul este că, independent de voinţa guvernului burghezo-moşieresc, aşa cum arată documentele, participarea în război are loc în urma faptului că „prinţul este silit la acest pas".

Oligarhia în frunte cu prinţul Carol s-a opus acestui pas. Rezistenţa ei n-a fost învinsă decît după ce, la investigaţiile făcute în vederea menţinerii raporturilor paşnice cu Turcia, la 27 aprilie, „Aleco-Paşa a răspuns că Turcia se consideră ca fiind în stare de război cu noi de cînd am încheiat convenţia cu Rusia".

In aceste condiţii, conflictul între oligarhia în frunte cu prinţul, pe de o parte, şi curentul patriotic în frunte cu Mihail Kogălniceanu, pe de altă parte, a atins astfel de proporţii încît a devenit cunoscut în toate capitalele Europei. La 29 aprilie, agentul diplomatic al Romîniei, comunică din Paris lui M. Kogălniceanu:

„Astăzi s-a vorbit de demisia d-voastră, de un diferend foarte grav... ce a făcut a se teme un moment ca prinţul să nu părăsească ţara". Acest document arată clar atitudinea duşmănoasă faţă de războiul de independenţă a acelor figuri de tristă amintire care ulterior au mai avut neruşinarea de a-şi revendica meritul istoric pentru acest act şi mai ales neruşinarea de a-şi însuşi laurii victoriei

Manevrele neruşinate ale clicii burghezo-moşiereşti au mers pînă acolo încît au falsificat data proclamării independenţei (în loc de 9 mai, 10 mai) cu scopul de a lega acest eveniment important de ziua instaurării monarhiei prusace în ţara noastră. Recurgind la această falsificare n-au ţinut cont de faptul că atît documentele, cît şi inscripţia de pe statuia lui C. A. Rosetti, situată în centrul Capitalei, mărturisesc despre minciuna lor grosolană în faţa lumii întregi.

9 Mai 1877, proclamarea independenţei de Stat a Romîniei a însemnat o lovitură dată de poporul romîn nu numai paşalelor turceşti dar şi capitaliştilor englezi.

Trupele ruseşti trec Dunărea spre Balcani. Bine înarmaţi de englezi, turcii se apărau cu îndîrjire. Au loc o serie de lupte crîncene la Pasul Şipca, dar mai ales la Griviţa şi Plevna, unde armatele romîne au luptat alături de armatele ruseşti. În urma hotărîrilor luate de Comandamentul ruso-romîn, Plevna a fost încercuită. Curînd apoi turcii au fost siliţi să se predea. Comandamentul armatei ruse din Balcani în ordinul de zi adresat ostaşilor ruşi şi romîni cu acest prilej scria: „Din ţară în ţară a străbătut vestea despre căderea Plevnei şi predarea lui Osman-Paşa, cu întreaga lui armată de 40 000 de prinşi, între care 10 paşale... frăţia de arme a armatelor ruso-romîne a legat noi raporturi între cele două popoare..." Prin căderea Plevnei drumul spre Adrianopol era deschis. Adrianopolul fu cucerit şi turcii cerură armistiţiu.

În ciuda faptului că clasele stăpînitoare manifestau o atitudine de nepăsare şi indiferenţă faţă de cei care luptau, faţă de ţărănime şi muncitorime, aceştia au dat dovadă de un înflăcărat eroism în lupta împotriva turcilor. În bătălia pentru cucerirea redutei Griviţa ostaşii romîni alături de cei ruşi au uimit întreaga lume prin vitejia lor. Şanţuri adînci de cîţiva metri s-au umplut cu trupurile eroilor căzuţi sub ploaia ucigaşă a artileriei turco-engleze, dar soldaţii n-au dat înapoi. Cu sacrificii uriaşe a fost cucerită fiecare palmă de pămînt. Figura luminoasă a căpitanului Valter Mărăcineanu oglindeşte fidel eroismul ostaşului romîn.

Acest brav ofiţer din momentul începerii campaniei a dat dovadă de iniţiativă şi curaj în toate operaţiile militare. El încă la 23 mai cere să fie mutat în acel sector al frontului care este cel mai „important în privinţa prinderii başibuzucilor". In ziua de 30 august 1877 cînd a avut loc bătălia hotărîtoare pentru cucerirea redutei Griviţa, el „s-a ţinut mereu călare în capul trupei pînă la 20 m. de redută". Deşi rănit el şi-a strîns ultimele forţe ca să ajungă pînă la redută şi să înfigă pe deasupra ei tricolorul romînesc, apoi a căzut mort

Nenumăraţi sînt acei eroi care la fel ca ţăranul Furtună, gornistul unui batalion, nu figurează în documentele oficiale şi vitejia lor a ieşit în evidenţă numai ulterior cînd li s-a făcut anchetă despre cauzele pentru care au participat la răscoalele ţărăneşti. Ori cîtă stăruinţă au depus falsificatorii istoriei pentru a trece sub tăcere numele acestor eroi, despre faptele lor vorbesc amintirile nepieritoare ale poporului, hîrtiile îngălbenite ale arhivelor şi chiar pietrele.

Este semnificativ din acest punct de vedere o piatră de mormînt lăsată în părăsire în dosul monumentului ridicat de Carol I pe dealul Griviţei, pentru a slăvi pretinsele sale fapte de arme. Piatra poartă inscripţia abia citibilă „Ion Diţă 30 aug. 77". Despre numele lui nu se pomeneşte în niciun raport al comandanţilor, însă bătrîna bulgară din satul Griviţa cu numele Baba Velica, în vîrstă de 98 de ani, povesteşte că a fost martoră, cînd tînărul fiind rănit se svîrcolea să ajungă din urmă pe camarazii săi de arme care au intrat în reduta cucerită. Cîţiva ţărani bulgari au fugit după el să-l scoată din cîmpul de bătaie al artileriei duşmane. Cînd au ajuns la marginea satului lor tînărul erou şi-a dat sufletul. Un prieten de al său a pus piatra la mormîntul său incrustînd pe piatră susmenţionata inscripţie.

În capela monumentală ridicată de Vodă Carol la Griviţa cu scopul de a se lăuda în faţa lumii cu pretinsele sale merite în lupta împotriva turcilor nu s-a admis ca alături de omagiile false aduse dinastiei hohenzollernilor să figureze măcar numele eroilor Ion Diţă, Valter Mărăcineanu, Maiorul Sonţiu şi mulţi alţii căzuţi pentru cauza poporului.

Războiul pentru independenţă din 1877-1878 prin conţinutul său obiectiv a dat o lovitură puternică unui imperiu feudalo-absolutist şi a eliberat ţara noastră de sub jugul acestui imperiu. Dar neatîrnarea cîştigată a fost pierdută, încă înainte ca ea să devină o realitate. Monstruoasa coaliţie a burgheziei şi moşierimii, cedînd un moment presiunii maselor populare n-a ezitat să urmărească realizarea scopurilor sale egoiste sub masca unor lozinci demagogice. În locul başibuzucilor turci, stăpînii Romîniei au devenit rechinii trusturilor americane, engleze, germane şi franceze.

Singura forţă care a luptat pentru independenţa ţării în condiţiunile cînd regimul burghezo-moşieresc a prefăcut ţara noastră într-un satelit al marilor state imperialiste a fost partidul de tip nou al clasei muncitoare Partidul Comunist din Romînia. Luptînd pentru eliberarea socială şi naţională a poporului romîn, după doborîrea dictaturii fasciste, care a prefăcut ţara noastră într-o simplă colonie a imperialiştilor germani, clasa muncitoare în frunte cu partidul său marxist-leninist, cu ajutorul neprecupeţit al Uniunii Sovietice, a cucerit pentru prima dată în istoria poporului nostru o adevărată independenţă naţională.

9 Mai 1945, ziua victoriei Uniunii Sovietice asupra hitlerismului, este acea dată istorică care consfinţeşte definitiv şi irevocabil cucerirea independenţei adevărate a multor popoare, printre care şi a poporului romîn.

În conştiinţa poporului nostru ziua de 9 Mai 1877, simbolul năzuinţei pentru independenţă şi ziua de 9 Mai 1945, simbolul realizării acestei năzuinţe se împletesc într-un singur proces istoric şi servesc ca avertisment tuturor acelora ce ar vrea să răpească din nou independenţa ţării noastre.

George Enescu — geniul muzicii romîneşti

M. Vescan
compozitor
laureat al Premiului de Stat

De zeci de ani, numele unui genial artist romîn străluceşte în viaţa muzicală a lumii, afirmînd capacitatea artistică a poporului nostru şi contribuţia sa la îmbogăţirea patrimoniului literaturii muzicale universale.

Numele lui George Enescu, genial muzician al timpurilor noastre, s-a impus atît pe tărîmul creaţiei în interpretarea muzicală cît şi a compoziţiei.

A fost un interpret desăvîrşit al muzicii universale şi un inegalabil interpret al muzicii lui Bach şi Beethoven. Dar activitatea sa de interpret nu s-a rezumat numai la aceea de violonist, ci şi la aceea de pianist şi de dirijor. În concertele simfonice pe care le-a dirijat cu o simţire artistică ieşită din comun, sublinia linia compoziţiilor cu un extraordinar simţ al echilibrului tempo-ului şi al frazării.

Contribuţia lui George Enescu la întemeierea unei şcoli naţionale a creaţiei romîneşti nu poate fi subliniată decît într-un amplu studiu şi mai ales de-a lungul timpului în viitor, cînd se vor face şi mai mult simţite, în dezvoltarea vieţii muzicale, aportul său valoros şi hotărîtor.

Compozitorul George Enescu şi-a adus marea lui contribuţie la gloria poporului său, punînd diademe strălucitoare pe fruntea ţării. În rapsodiile sale va răsuna de-a lungul veacurilor, sufletul poporului nostru.

Bogata şi nepreţuita creaţie pe care a lăsat-o simfoniile, suitele, sonatele, liedurile etc. vor fi un izvor permanent de înobilare şi înălţare, de învăţătură pentru toţi acei care vor să slujească poporul şi patria în arta muzicală.

* * *

Nu numai arta genialului artist va fi un model pentru muzicienii romîni, ci şi întreaga sa viaţă de muncă, de om şi de artist; căci viaţa lui George Enescu e o pildă de comportare. A fost un titan al muncii artistice. Întreaga sa viaţă era o neîntreruptă muncă de slujire a artei cu un devotament şi o conştiinciozitate ce vor rămîne exemplu viu. Din cele 24 ore ale zilei, 18 le dedica în mod organizat studiului viorii, al pianului, partiturilor şi compoziţiei. Cuvintele sale prin care aprecia atitudinea artistului faţă de muncă, exprimă o înaltă concepţie de viaţă şi un îndemn pentru orice artist.

Valoarea geniului lui s-a impus încă în viaţă fiind. Dar ori de cîte ori i se aduceau elogii şi se vorbea despre genialitatea sa, avea întotdeauna răspunsul său cunoscut, exprimat cu o nobilă modestie: „sînt un simplu muncitor al artei".

George Enescu a iubit întreaga viaţă poporul şi acesta a fost izvorul puternic al activităţii sale creatoare. În întîlnirea pe care a avut-o în ultimele luni cu o delegaţie de artişti romîni şi-a exprimat dorinţa de a se reintoarce în ţară, dorinţă pe care boala grea l-a împiedicat să şi-o realizeze. Cuvintele sale adresate muzicienilor romîni constituie un scump mesagiu pentru creaţia romînească: „muzica trebuie să pornească din inimă şi să ajungă la inimă".

Obligaţia de onoare a muzicienilor romîni este să aprofundeze atît creaţia cît şi viaţa marelui dispărut care ne-a lăsat o moştenire de nepreţuit — piatră de temelie în făurirea culturii muzicale romîneşti.

Concurs pentru monumentul George Enescu

Ministerul Culturii şi Sfatul Popular al Capitalei anunţă deschiderea unui concurs pentru monumentul George Enescu.

Monumentul va fi ridicat în faţa Ateneului R.P.R.

Compoziţia monumentului trebuie să oglindească personalitatea marelui muzician, deschizător de drumuri în muzica romînească.

Prin dimensiunile şi compoziţia sa monumentul, care va fi realizat în bronz, trebuie să se armonizeze cu cadrul înconjurător.

Pentru premierea celor mai bune proiecte prezentate la concurs se vor acorda următoarele premii:

Premiul I, 30.000 lei şi execuţia monumentului.

Premiul II, două premii în valoare de 20.000 lei, fiecare.

Premiul III, trei premii în valoare de 15.000 lei fiecare.

Zece menţiuni în valoare de 5.000 lei fiecare.

Planurile complecte ale amplasamentului şi orice alte lămuriri se pot obţine de la Sfatul Popular al Capitalei, Direcţia de arhitectură şi sistematizare, strada Academiei nr. 3—5, zilnic între orele 13—15.

Funeraliile lui George Enescu

PARIS 7 (Agerpres). — În după amiaza zilei de 7 mai au avut loc funeraliile lui George Enescu.

Un numeros public a condus pe ultimul drum pe marele dispărut. Reprezentanţii cercurilor artistice şi muzicale pariziene au ţinut să aducă omagiul marelui maestru al muzicii. Printre cei de faţă se aflau cunoscutul compozitor francez Arthur Honneger, muzicienii Flovent Schmidt, Nadia Boulanger, Felix Rougel şi alţii.

Au mai asistat majoritatea criticilor muzicali ai presei pariziene începînd cu „L'Humanité" şi terminînd cu „Figaro", precum şi delegaţi ai sindicatelor autorilor şi compozitorilor de muzică, ai Federaţiei naţionale a spectacolului, ai Asociaţiei „Franţa-Romînia" în frunte cu André Langevain şi Joseph Ducroux, vicepreşedinţi ai asociaţiei.

De asemenea, au fost de faţă ministrul Republicii Populare Romîne la Paris, Ion Drînceanu, precum şi membri ai ambasadei.

După ceremonia funebră, carul funebru acoperit cu numeroase coroane s-a îndreptat spre cimitirul Père Lachaise, unde a avut loc inhumarea şi unde s-a adus un ultim omagiu memoriei marelui compozitor romîn.

Adunarea festivă consacrată Zilei radiofoniei

Sîmbătă seara, în sala Ateneului R.P.R. a avut loc adunarea festivă consacrată Zilei radiofoniei.

Au participat reprezentanţi ai Ministerului Culturii, Ministerului Poştelor şi Telecomunicaţiilor, Ministerului Energiei Electrice şi Industriei Electrotehnice, colaboratori ai Direcţiei generale a radiodifuziunii, reprezentanţi ai presei centrale.

În prezidiul adunării au luat loc tovarăşii: acad. Traian Săvulescu, D. Simulescu, Vasile Dumitrescu, Melita Apostol, Pavel Ţugui, artistul poporului G. Calboreanu, P. Niculescu-Mizil, I. Topor, maestrul emerit al artei Alfred Alessandrescu, C. Bobescu, ing. Ion Niculescu, ing. Petre Galbură.

Adunarea festivă a fost deschisă de tov. D. Simulescu ministrul Poştelor şi Telecomunicaţiilor.

A luat cuvîntul tov. Iuliu Topor, director general adjunct al Direcţiei generale a radiodifuziunii.

Ştiri sportive

● Sezonul internaţional de rugby din acest an se deschide astăzi după amiază pe stadionul Republicii din Capitală cu desfăşurarea întîlnirii dintre echipele oraşelor Bucureşti şi Paris.

● În deschidere la jocul internaţional de rugbi de pe stadionul Republicii va avea loc, de la ora 15,15 meciul de fotbal dintre echipele Progresul Bucureşti şi Locomotiva Constanţa.

● Pe stadionul Jinonice din Praga a avut loc sîmbătă întîlnirea internaţională de handbal dintre echipa selecţionată a oraşului Bucureşti şi echipa Dso Spartak. Handbaliştii romîni au desfăşurat un joc de calitate, obţinînd victoria cu scorul de 4—2 (4—2). Punctele echipei noastre au fost realizate de Donca, Căliman, Oprea şi Wagner.

Sosirea la Praga a delegaţiei guvernamentale sovietice

PRAGA 7 (Agerpres). — TASS

La 7 mai a sosit la Praga delegaţia guvernamentală sovietică în frunte cu L. M. Kaganovici, prim-vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi membru în Prezidiul C.C. al P.C.U.S., pentru a lua parte la sărbătorirea celei de a 10-a aniversări a eliberării Cehoslovaciei de către Armata Sovietică. Din delegaţie fac parte: D. S. Korotcenko, preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al R. S. S. Ucrainene, K. S. Moskalenko, mareşal al Uniunii Sovietice, M. A. Iasnov, preşedintele Comitetului executiv al Sovietului Moscova, E. G. Hahalina, vicepreşedintă a Comitetului executiv regional Leningrad. Din delegaţie face de asemenea parte ambasadorul U.R.S.S. în Cehoslovacia, N. P. Firiudin.

Delegaţia guvernamentală sovietică a fost întîmpinată de Antonin Zapotocky, preşedintele Republicii Cehoslovace, Viliam Siroky, primul ministru, Antonin Novotny, prim-secretar al C.C. al Partidului Comunist din Cehoslovacia, şi alte oficialităţi.

În legătură cu schimbul de delegaţii agricole între U. R. S. S. şi S. U. A.

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

După cum s-a comunicat în presă, în urma propunerii ziarului american „Des Moines Register" cu privire la un schimb de delegaţii agricole între Uniunea Sovietică şi Statele Unite, la 10 martie e.c. guvernul sovietic a comunicat guvernului S.U.A. că el sprijină această propunere şi a cerut guvernului S.U.A. să-şi precizeze atitudinea faţă de ea.

La 4 mai, ambasada S.U.A. a comunicat Ministerului Afacerilor Externe al U.R.S.S. că guvernul american priveşte favorabil un schimb de delegaţii agricole între S.U.A. şi U.R.S.S. Ambasada S.U.A. a comunicat de asemenea că Departamentul de Stat este gata să elibereze vize de intrare în S.U.A. în lunile de vară ale anului 1955 membrilor delegaţiei agricole sovietice, ca persoane particulare care vor fi supuşi anumitor reguli de imigrare. Totodată, guvernul S.U.A. a declarat că dacă membrii delegaţiei agricole sovietice vor dispune de un statut oficial, atunci li se vor elibera vize oficiale.

La 6 mai, Ministerul Afacerilor Externe al U.R.S.S. a comunicat ambasadei S.U.A. că membrii delegaţiei agricole sovietice, care vor vizita S.U.A., vor avea un statut oficial. În acest caz, după cum a comunicat ambasada S.U.A., le vor fi eliberate nu vize obişnuite ci vize oficiale, fiind scutiţi de a şi se lua amprentele digitale şi de a semna fişele de care s-a vorbit anterior. Din delegaţie vor face parte reprezentanţi ai departamentelor agricole sovietice respective şi ai instituţiilor ştiinţifice, precum şi reprezentanţi ai sovhozurilor şi colhozurilor.

Scurte ştiri externe

● La 7 mai, a avut loc la Moscova un miting consacrat celei de a 200-a aniversări a Universităţii din Moscova.

Participanţii la miting au întîmpinat cu căldură pe P. N. Pospelov, secretar al Comitetului Central al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice. Din însărcinarea C.C. al P.C.U.S. şi Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., el a dat citire unui salut adresat colectivului universităţii.

● Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a numit pe Ponomarenko Panteleimon Kondratievici ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al U.R.S.S. în Republica Populară Polonă.

● Răspunzînd invitaţiei unui grup de foşti partizani sovietici şi participanţi la Marele Război pentru Apărarea Patriei, cu prilejul celei de a 10-a aniversări a victoriei asupra fascismului german, la 7 mai a sosit la Moscova o delegaţie de foşti participanţi la mişcarea de rezistenţă din Franţa.

● La 8 mai se deschide la Paris conferinţa miniştrilor Afacerilor Externe ai Franţei, Angliei şi Statelor Unite. În continuare, între 9 şi 11 mai are loc la Paris sesiunea Consiliului N.A.T.O., cu care prilej Germania occidentală va fi primită în mod oficial ca cel de al 15-lea membru în alianţa militară a Atlanticului de nord.

De la Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S.

cu privire la Tratatul anglo-sovietic din 26 mai 1942

MOSCOVA 7 (Agerpres). — TASS transmite:

La 7 mai 1955, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. privind anularea „Tratatului dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii de alianţă în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi complicilor ei în Europa şi de colaborare şi asistenţă mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942.

V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a prezentat un raport cu privire la anularea tratatului amintit.

D. T. Şepilov, preşedintele Comisiei pentru afacerile externe a Sovietului Naţionalităţilor, a comunicat că comisiile pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor au aprobat propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi recomandă Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze Tratatul anglo-sovietic din 1942.

Examinînd raportul lui V. M. Molotov şi avizul comisiilor pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît să anuleze ca nemai fiind valabil „Tratatul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii de alianţă în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi complicilor ei în Europa şi de colaborare şi asistenţă mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942, şi a adoptat decretul corespunzător.

Despre Tratatul franco-sovietic din 10 decembrie 1944

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a examinat la 7 mai 1955 propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. cu privire la anularea „Tratatului de alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944.

V. M. Molotov, ministrul Afacerilor Externe al U.R.S.S., a prezentat un raport despre anularea Tratatului sus-amintit.

M. A. Suslov preşedintele comisiei pentru afaceri externe a Sovietului Uniunii a comunicat că comisiile pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor au aprobat propunerea Consiliului de Miniştri al U.R.S.S. şi recomandă Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. să anuleze tratatul franco-sovietic încheiat în 1944.

Examinînd raportul lui V. M. Molotov şi avizul comisiilor pentru afaceri externe ale Sovietului Uniunii şi Sovietului Naţionalităţilor, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. a hotărît să anuleze ca ne mai fiind valabil „Tratatul de alianţă şi asistenţă mutuală între Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Franceză, încheiat la 10 decembrie 1944, şi a adoptat decretul corespunzător.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la anularea Tratatului anglo-sovietic din 26 mai 1942

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată că Anglia a ratificat acordurile de la Paris din 23 octombrie 1954, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale, crearea unei armate vest-europene şi includerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în grupări militare: Uniunea Europei occidentale şi blocul nord-Atlantic. Guvernul Angliei a acţionat ca unul din principalii inspiratori şi promotori ai refacerii militarismului german.

Aceste acţiuni ale guvernului Angliei sînt în flagrantă contradicţie cu obiectivele principale ale Tratatului anglo-sovietic din 1942 încheiat în perioada grelei lupte duse în comun de popoarele sovietic şi englez împotriva agresiunii hitleriste. Prin acest tratat inspirat de tendinţa spre o colaborare strînsă între cele două popoare Anglia şi Uniunea Sovietică s-au angajat să întreprindă în comun toate măsurile pentru preîntîmpinarea posibilităţii unei noi agresiuni germane, să nu încheie nici un fel de alianţe şi să nu participe la nici un fel de coaliţii îndreptate împotriva uneia din părţile contractante.

În Tratat se spune:

„1) Înaltele Părţi Contractante îşi afirmă dorinţa de a se uni cu alte state animate de aceleaşi idei în adoptarea de propuneri cu privire la acţiuni comune în perioada de după război în scopul menţinerii păcii şi împotrivirii faţă de agresiune.

2) Pînă la aprobarea unor astfel de propuneri, după încetarea operaţiunilor militare, ele vor lua toate măsurile depinzînd de ele pentru a face imposibilă repetarea agresiunii şi încălcarea păcii de către Germania sau de vreun alt stat, legat de ea în actele de agresiune în Europa" (articolul 3 al Tratatului).

În continuare în Tratat se spune:

„Fiecare dintre Înaltele Părţi Contractante se obligă să nu încheie nici un fel de alianţă şi să nu participe la nici un fel de coaliţii, îndreptate împotriva celeilalte Înalte Părţi Contractante" (articolul 7 al Tratatului).

Tratatul cuprinde în afară de aceasta obligaţia de a acorda asistenţă mutuală în cazul unei agresiuni din partea militarismului german.

În ciuda obligaţiilor menţionate, Anglia a devenit participantă la acordurile de la Paris, care duc la refacerea militarismului german şi creează prin aceasta primejdia unei noi agresiuni germane. Totodată Anglia a încheiat o alianţă militară cu Germania occidentală remilitarizată, îndreptată împotriva Uniunii Sovietice. Astfel de acţiuni ale Angliei constituie o încălcare directă a Tratatului anglo-sovietic.

Uniunea Sovietică a năzuit continuu spre menţinerea şi întărirea Tratatului de alianţă şi asistenţă mutuală între Anglia şi Uniunea Sovietică, conducîndu-se după faptul că acest tratat, pecetluit prin colaborarea în luptă a popoarelor sovietic şi englez, corespunde intereselor asigurării securităţii ambelor state şi după faptul că menţinerea şi dezvoltarea relaţiilor anglo-sovietice de prietenie constituie o premiză importantă pentru menţinerea păcii şi securităţii în Europa.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată cu regret că guvernul Angliei, neţinînd seama de faptul că refacerea militarismului german creează o primejdie pentru pacea şi securitatea popoarelor din Europa, s-a angajat pe calea violării flagrante a obligaţiilor ce-i revin prin Tratatul anglo-sovietic anulînd astfel în fapt acest tratat.

Avînd în vedere cele mai sus arătate, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. hotărăşte:

Să anuleze ca nemai fiind valabil „Tratatul dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Regatul Unit al Marii Britanii de alianţă în războiul împotriva Germaniei hitleriste şi complicilor ei în Europa şi de colaborare şi asistenţă mutuală după război", tratat încheiat la 26 mai 1942.

Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
K. VOROŞILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin.
7 mai 1955.

Decretul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S. cu privire la anularea Tratatului franco-sovietic din 10 decembrie 1944

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată că Franţa, ratificînd acordurile de la Paris din 23 octombrie 1954, care prevăd remilitarizarea Germaniei occidentale, crearea unei armate vest-europene şi includerea Germaniei occidentale în curs de remilitarizare în grupări militare cum sînt Uniunea Europei occidentale şi blocul nord-atlantic, şi-a asumat obligaţii care sînt în flagrantă contrazicere cu obiectivele principale ale Tratatului franco-sovietic din 1944.

Potrivit acestui tratat încheiat în perioada grelei lupte dusă în comun de popoarele sovietic şi francez împotriva agresiunii hitleriste, Franţa şi Uniunea Sovietică şi-au asumat obligaţia ca „după terminarea războiului actual împotriva Germaniei să întreprindă în comun toate măsurile necesare pentru îndepărtarea oricărei noi primejdii care ar porni din partea Germaniei şi să împiedice acţiuni care ar face posibilă orice nouă încercare de agresiune din partea ei". (articolul 3 din Tratat). Ele s-au obligat de asemenea „să nu încheie nici un fel de alianţă şi să nu ia parte la nici un fel de coaliţie îndreptate împotriva uneia din Înaltele Părţi Contractante" (articolul 5 din Tratat). În afară de aceasta, Tratatul cuprinde obligaţia de acordare de asistenţă mutuală în cazul unei agresiuni din partea militarismului german.

În ciuda obligaţiilor mai sus-amintite, Franţa a devenit o participantă la acordurile de la Paris care duc la refacerea militarismului german şi creează astfel primejdia unei noi agresiuni germane. Totodată Franţa a intrat într-o alianţă militară cu Germania occidentală în curs de remilitarizare îndreptată împotriva Uniunii Sovietice. Aceste acţiuni ale guvernului Franţei constituie o violare flagrantă a Tratatului franco-sovietic.

Uniunea Sovietică a depus eforturi susţinute în vederea menţinerii şi întăririi Tratatului de alianţă şi asistenţă mutuală dintre Franţa şi Uniunea Sovietică, conducîndu-se după faptul că acest tratat pecetluit prin colaborarea în luptă a popoarelor sovietic şi francez corespunde intereselor asigurării securităţii celor două state şi după faptul că menţinerea şi dezvoltarea relaţiilor prieteneşti franco-sovietice constituie o premiză importantă pentru menţinerea unei păci îndelungate în Europa.

Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. constată cu regret că guvernul Franţei, neţinînd seama de faptul că refacerea militarismului german creează o primejdie pentru pacea şi securitatea popoarelor din Europa şi înainte de toate pentru securitatea statelor vecine cu Germania occidentală, s-a angajat pe calea violării flagrante a obligaţiilor sale decurgînd din Tratatul franco-sovietic de alianţă şi asistenţă mutuală, anulînd astfel în fapt acest tratat.

Avînd în vedere cele arătate mai sus, Prezidiul Sovietului Suprem al U.R.S.S. hotărăşte:

Să anuleze ca nemai fiind valabil „Tratatul de alianţă şi asistenţă mutuală dintre Uniunea Republicilor Sovietice Socialiste şi Republica Franceză", încheiat la 10 decembrie 1944.

Preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.,
K. VOROŞILOV

Secretarul Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S.
N. PEGOV

Moscova, Kremlin.
7 mai 1955.

Vasia cel mic e treaz...

„Se priveau doar; unul lîngă altul, Vasia ţinea în mîna lui puternică, fierbinte mîna Nataşei. Priveau casele împurpurate şi cerul vast, inundat de lumină; poate că nici nu priveau, ci ascultau doar liniştea adîncă a dimineţii. Şi deodată amîndoi tresăriră. Cineva rîdea — Vasia cel mic se trezise".

Acestea-s ultimele rînduri ale capodoperei lui Ilya Ehrenburg, „Furtuna"... Descrierea primelor ore ale dimineţii de 10 mai 1945 — prima zi după victorie. Au trecut 10 ani de la victorie, numărăm calmi anii, deceniul. Dar v-aţi gîndit vreodată, mult, profund la ZIUA ACEEA, la amănuntele ACELEI ZILE?

E ciudat că în cărţile de istorie, durata războaielor se consemnează înregistrîndu-se numai anii între care s-au desfăşurat luptele... Războaiele ar trebui să fie memorate de oameni — din ziua în care au început pînă în ziua în care s-au sfîrşit... Şi poate mai mult: de la ora la care au început pînă la ora la care s-au sfîrşit!... Clipa aceea, unică, a păcii — ar fi şi mai mult apreciată!... Germania hitleristă n-a atacat Uniunea Sovietică în 1941, ci la 22 iunie 1941 în zori. La 8 mai 1945, orele 0 în clădirea fostului colegiu tehnic militar din Berlin, mareşalul Uniunii Sovietice Jukov a ordonat: „Să fie introduşi reprezentanţii înaltului comandament german pentru acceptarea termenilor capitulării necondiţionate". La orele 0,45, Jukov a declarat: „Delegaţia germană se poate retrage". Capitularea Germaniei hitleriste era desăvîrşită. Aceasta nu poate fi numit „războiul celor 4 ani" de pildă, aşa cum spui: „războiul celor două roze" sau „războiul de 30 ani"... Mai mult ca oricare alt război, el trebuie să fie numărat de noi în zile, ore şi minute... Nu numai pentru că tu, eu, mama ta, sora ta, tatăl tău, noi, l-am trăit nerv cu nerv — în adăposturi, între ruine, între incendii, în gări, pe şosele, pe cîmp, în bejenii... Ci pentru că a fost primul război în care omenirea, toată, toată omenirea a trăit spasmele luptei dintre viaţă şi moarte!... Nu, aci nu s-au înfruntat două roze... A fost marele război al vieţii şi morţii, din care a ieşit victorioasă viaţa. 1413 zile — 33.912 ore!... Cele 24 de ore care au urmat după cele 33.912 ore de măcel trebuie ţinute minte, ca prima zi de şcoală, ca prima declaraţie adevărată de dragoste, ca primul sărut profund de adolescent, ca primul sunet de vioară auzit în viaţă...

În ziua aceea, cineva rîdea. Ehrenburg îl numeşte Vasia cel mic. Dar pentru Ehrenburg, ca şi pentru noi toţi el însemna — speranţa. Speranţa rîdea atunci în toată lumea, ca un copil mic, într-adevăr, trezit de dimineaţă, la lumina soarelui, în liniştea adîncă a dimineţii... Auzind rîsul speranţei — omenirea tresărea. Speranţa era copilul ei — apărat de-a lungul orelor războiului, strîns la piept în pivniţe şi subsoluri, printre ruinele Coventryului, în metroul Londrei, în lagăre şi ghetouri, în locurile cele mai cumplite, la Stalingrad ca şi în faţa gropilor comune, cu moartea în faţă, purtat în raniţe, legănat în braţe de cavaleriştii lui Jukov, noaptea moţăind pe cai, în drum spre Berlin, mîngîiat de corurile care se înfiripau în pădurile partizanilor din Franţa, Bulgaria şi Rusia. Auzind în dimineaţa lui 9 Mai 1945 rîsul copilului ei, omenirea încerca vanitatea nepreţuită a oricărei mame care declară, fără să clipească, că băiatul ei e cel mai frumos din lume... Probabil că aşa era. Niciodată speranţa nu fusese mai frumoasă. Mama avea dreptate.

Oamenii au citit ultimul comunicat de război. Regele George al şaselea al Angliei felicita pe M. I. Kalinin, iar doamna Churchill vizita Odesa; a văzut la operă „Nataşa Poltavka", a vizitat tabăra ofiţerilor şi soldaţilor englezi eliberaţi de sovietici, a primit în dar un costum naţional ucrainean... 1000 de tunuri trăgeau la Moscova — salve în cinstea victoriei şi, mai ales, în onoarea speranţei. Mama avea dreptate. Băiatul ei — speranţa — era cel mai frumos din lume, la ora aceea... La sud-vest de Rostock, mareşalul Rokosovsky primea vizita feld-mareşalului Montgomery... Montgomery toasta: „...tot timpul am urmărit de aproape şi cu admiraţie lupta armatelor ruseşti...". Pe Elba, generalul maior Siasov era oaspetele locotenent-generalului Gillin din armata americană. Gillin i-a dat în dar lui Siasov revolverul său automat... La Berlin, pe strada Frankfurt, agentul de circulaţie Olga Ivanova Voscresova din Bataisk dădea îndrumări asupra drumurilor zecilor şi zecilor de eliberaţi din lagăre ajunşi cine mai ştie cum la Berlin. La Ateneul Romîn din Bucureşti se executa „Concertul victoriei" — program Şostacovici, cu a sa „Simfonie a Leningradului", era comentat comunicatul cu privire la ridicarea camuflajului în întreaga ţară, se redacta, chiar atunci, în zilele victoriei, actul de acuzare al primului lot de criminali de război romîni, iar generalul Eisenhower lua atitudine oficială împotriva cadrelor din armata pe care o conducea, cadre care trataseră pe nazişti şi pe înalţii funcţionari germani „pe bază de amiciţie"... se vorbea în acel comunicat sever de „dezaprobarea mea categorică" şi de „măsuri drastice". Mama avea dreptate.... Nu exista nimic mai frumos în zilele acelea — decît speranţa, băiatul ei cu ochi căprui, deschişi larg la lumina lumii...

Era atîta speranţă, încît unii — prea sentimentali — îşi închipuiau că, după cele 33.912 ore de măcel, oamenii, din plinul fericirii lor, vor inventa pînă şi noi cuvinte de dragoste... Copilărie! Asta n-o s-o putem face niciodată; oricum, oamenii se bucurau că pot rosti liniştiţi cuvintele de dragoste cunoscute: „Iubirea mea!"..., „Frumuseţea mea! Te iubesc!"... şi, bineînţeles: „Te voi iubi veşnic!"... În sfîrşit, puteai să-ţi baţi capul cu subtextele din vorbele fetei dragi, puteai să redescoperi farmecul dragostei nemărturisite... Era atîta speranţă, încît puteai accepta, cu poză de adolescent, ideea lui Don Carlos: „Ştie ce înseamnă dragostea — acel ce iubeşte fără de speranţă"... Dar dacă n-au apărut noi cuvinte de dragoste în vocabularele a 10 limbi — chineza, mongola, coreeana, poloneza, ceha, germana, romîna, bulgara, ungara, albaneza — au căpătat un sens nou, aşa cum căpătaseră cu ani în urmă în limba rusă, o greutate nouă, o melodie nouă cuvinte ca: „socialism", „comunist", „construcţie", „şantier", „oţel", „tractor".

După război, în limba oricărui popor, cuvîntul „socialism" sună mai tulburător ca niciodată... Să lăsăm lingviştilor sarcina de a explica formarea acestor substantive, apariţia lor, rădăcinile lor... 900.000.000 de oameni pot explica însă azi fără echivoc ce sens profund au pentru ei aceste cuvinte, ce frumuseţe dau vieţii lor libere, după 10 ani de pace!...

În ziua de 9 Mai 1945, era înmormîntat într-unul din cimitirele Bucureştiului comunistul Vasile Cernov; foarte puţini dintre noi ştiu cine a fost tovarăşul Cernov. Doftanist, ilegalist, omul acesta a primit ca sarcină de partid — imediat după eliberare — să lucreze în poliţie. Unul dintre primii comisari comunişti; în clipa cînd a descoperit fărădelegea comisă de către o mînă de reacţionari — ei l-au ucis, l-au ucis cu ură, l-au călcat pur şi simplu cu un autocamion. Se pot găsi în „Scînteia" acelor zile fotografii de la înmormîntarea comunistului Cernov. Lîngă speranţă — ură. Lîngă speranţă — vigilenţă. Asta am învăţat-o din prima zi de pace după cel de al doilea război mondial.

Ne-a fost dat să nu le uităm de-a lungul acestor zece ani de pace...Ni le-am fixat pe nervi, pe sensibilitate în memorie —judecînd asasinii lui Lazăr Cernescu, arestînd spioni paraşutaţi noaptea, tîlhăreşte, plîngînd la căpătîiul unor activişti de partid loviţi la răscruci de drum, la cotituri, ni le-am fixat conducîndu-l pe Şeţu pe ultimul său drum. Am auzit — împreună cu toate popoarele lumii — cuvinte noi, pe care nimeni nu le bănuia în ziua de 9 Mai 1945, asociaţii noi de cuvinte sau repetări de sloganuri hitleriste: „super-bomba cu hidrogen", „reînarmarea Germaniei occidentale", „strategie atomică", „fondul securităţii mutuale", „politică de pe poziţii de forţă", „arma bacteriologică"...

Pe faţa lui Vasia cel mic au jucat flăcările incediilor din Coreea, au curs lacrimile oamenilor îndureraţi de moartea lui Ethel şi Julius Rosenberg... Acei care au infectat cu bacterii pămîntul coreean, acei ce au schingiuit la Kociedo, acei care au omorît pe părinţii lui Roby şi Michel — aceia au încercat să spulbere frumuseţea speranţelor omenirii din zilele lui mai 1945! Am fost naivi că nu ne mai gîndeam atunci la barbarie şi teroare, la ipocrizie şi trădare?... Poate fi socotită naivă mama care văzîndu-şi copilul rîzînd — nu-şi mai aduce aminte de durerile naşterii?... Nu, mamele, nu-s naive. Se feresc poate de declaraţii patetice, dar sînt sentimentale şi vor ca speranţele lor să se îndeplinească...

Maria Cervendieva din Slivenul bulgăresc sărbătoreşte anul acesta la 1 octombrie a 12-a aniversare a intrării ei în mişcarea de partizani. În fiecare an, la 1 octombrie, acasă la Maria Cervendieva are loc această mică solemnitate. Ea nu vrea să uite că a luptat împotriva fascismului.

Un prieten, întors din Franţa, mi-a povestit despre Henri Martin. Henri lucrează acum în conducerea Uniunii Tineretului Republican Francez; închisoarea nu l-a înfricoşat. Martin e un om statornic în sentimente, în ură şi dragoste. În ultima scrisoare, adresată copiilor lor, Ethel şi Julius au scris: „Nu uitaţi că am fost nevinovaţi şi nu ne-am putut călca conştiinţa..." La Varşovia, pe strada Grojecka 17, e sediul Comitetului de pregătire a celui de al V-lea Festival Mondial al Tineretului şi Studenţilor. Al V-lea... Statornicie — consecvenţă!... Statornicie de oameni îndrăgostiţi, de oameni care iubesc. Noi nu ne putem călca conştiinţele... Noi nu putem uita speranţele — credem cu patimă în jurămintele noastre, în convingerile noastre, în poezii şi în procesele verbale, în tot ce scrim şi gîndim. Iubim!

Pe unii îi înfurie această statornicie în sentimente a omenirii. Îi agasează, îi irită. N-au ce face cu ea; nu rentează, nu are căutare la bursa din New York şi Londra... Ei rîd de consecvenţa noastră, de sentimentele noastre legate de Yalta şi Potsdam, de Berlin şi Elba... Ei vor să ne facă să uităm de revolverul automat al lui Gillin dăruit lui Siasov, de toasturile din mai 1945; ei vor să ne facă să uităm de joncţiunea de la Torgau, pe Elba în ziua de 25 aprilie 1945 orele 13,30 — joncţiunea dintre trupele frontului I ucrainean şi armatele americane — să uităm de cele 24 salve de tun prin care Moscova a salutat acea strîngere de mîini profund prietenească. În numele prosperităţii bursei din New York, au fost călcate în picioare jurămintele soldăţeşti şi tratatele guvernamentale. Statornicia e desuetă în viziunea guvernanţilor americani, cum e desuet Shakespeare unui impresar de pe Brooklyn. Şahiştii sovietici n-au fost primiţi în Statele Unite, decît în condiţiile domiciliului forţat. Redactorilor unor ziare studenţeşti şi de tineret sovietice, care au cerut vize de intrare în S.U.A. li s-au cerut amprente digitale!... Amprente digitale, auziţi? Şi cînd te gîndeşti că printre aceşti redactori sînt poate oameni care au strîns mîini de americani la Torgau, la Appolensdorf, la Rostock, în mai 1945... Căldura acelor strîngeri de mîini a fost uitată — acum se cer foştilor tovarăşi de arme, amprente digitale!... Şi ce vreţi mai mult, după relatările presei occidentale, pentru ziua de 9 mai 1955 — la zece ani de la capitularea fără condiţii a Germaniei! — omenirii i se pregăteşte spectacolul monstruos al constituirii oficiale a Uniunii Europene occidentale îndreptată împotriva Uniunii Sovietice, avînd în frunte pe revanşarzii vest-germani!... Ce vreţi mai mult? Naziştii liberi, hitleriştii liberi pot bate nestingheriţi pasul lor de gîscă, pot strînge veseli mîna generalilor americani (lor nu li se cer amprente digitale!), se pot gîndi fără jenă că mîine vor face manevre cu arme atomice pe care să scrie: „Made in Germany..." Şi n-au trecut decît exact 10 ani, de cînd ieşeau din ascunzătorile Berlinului cu steaguri albe în mînă, confecţionate din indispensabili!...

La 5 mai 1955 a plecat din New-York spre Moscova, un grup de membri ai organizaţiei „Veteranii americani ai întîlnirii de pe Elba". Se vor întîlni la Moscova cu veterani sovietici, cu foşti partizani francezi din mişcarea de rezistenţă... De 9 Mai 1955 Vasia cel mic va avea de ce să fie bucuros... Sînt, da, sînt lucruri minunate pe lumea asta: există mulţi, mulţi oameni statornici, există consecvenţa mamelor, ruşii cred în prietenia americanilor simpli, există americani care s-au convins de sinceritatea oamenilor sovietici, există memoria omenirii, există credinţa în prietenie şi colaborare... Lordul primar al Coventry-ului, Fenell şi preşedintele Comitetului Executiv al Sovietului oraşului Stalingrad, comunistul Şapurov — sînt de aceeaşi părere că omenirea mai are mult de trăit. La Consiliul de Miniştri al Uniunii Sovietice s-a primit o scrisoare de la primarul oraşului american Guthrie Center (statul Iowa), prin care o delegaţie agricolă sovietică este invitată să viziteze acest mare centru agrar american. Primarul Raisky a scris printre altele: „Clima noastră se aseamănă cu cea a Uniunii Sovietice..." Nu numai clima, probabil, că şi bătăile inimii şi pulsaţiile sîngelui în arterele americanilor şi ruşilor — se aseamănă. Artistul poporului din U.R.S.S., Pirogov a cîntat la Belgrad în „Cneazul Igor" şi a avut un succes uriaş. Oamenii de afaceri englezi sosesc la Pekin... Nu, nu, Vasia cel mic — oricît caută unii să-l asurzească — poate să-şi serbeze azi onomastica celor 10 ani... Îl apără milioane de oameni puternici, viguroşi, care au tot ce le trebuie pentru a-i pune la respect pe cei ce ar cuteza să ridice mîna asupra lui! Mama îl strînge bine, bine la piept şi crede neşovăielnic în el, în lumina ochilor săi căprui...

RADU COSAŞU

A 10-A ANIVERSARE A ELIBERĂRII CEHOSLOVACIEI

Salut vouă, constructori ai Cehoslovaciei libere!

Pentru poporul cehoslovac, luna mai nu înseamnă numai tinerețea naturii dar și tinerețea patriei, cucerită acum 10 ani, grație eliberării de sub jugul fascist de către glorioasa armată sovietică.

Zece ani de lupte pe un front în care nu au răsunat salvele de tun, ci ritmul vijelios al muncii, bucuria victoriilor pe frontul muncii pașnice, constructive. La marea sărbătoare națională, poporul frate cehoslovac face, cu bucurie și încredere în viitor, bilanțul de un deceniu al victoriilor sale pe calea construcției socialiste.

În anii primului plan cincinal (1949—1953) producția industrială a R. Cehoslovace s-a dublat — aceasta, în vreme ce pentru a se ajunge la nivelul industriei din anul 1937 au fost necesari vechii Cehoslovacii 150 de ani. Industria grea a cunoscut în anii regimului democrat-popular o dezvoltare fără precedent în istoria Cehoslovaciei. Volumul producției de mașini a crescut, începînd din anul 1948, de 3,3 ori. Industria R. Cehoslovace a depășit cu mult prin ritmul ei de dezvoltare, industria principalelor țări capitaliste. Dacă socotim producția pe cap de locuitor, Cehoslovacia s-a situat în anul 1953 pe locul al șaptelea în lume în ceea ce privește producția de fier brut și pe locul al șaselea în ceea ce privește producția de oțel. Numai în ultimii 5 ani, datorită muncii iscusite, înflăcărate a muncitorilor și tehnicienilor cehoslovaci au fost puse în funcțiune printre altele 12 mari centrale electrice, 6 furnale înalte etc.

Pe baza dezvoltării industriei grele poporul cehoslovac a obținut însemnate succese în industria ușoară, alimentară, în agricultură. Dacă la începutul primului plan cincinal nu existau în Cehoslovacia decît 28 de cooperative agricole unice de tip superior, la începutul lunii ianuarie 1955 numărul lor se ridica la 6502, ceea ce înseamnă că în aproape jumătate din totalul satelor, țăranii cu gospodării mici și mijlocii au pășit pe drumul belșugului.

Poporul și tineretul frate cehoslovac trăiește astăzi mai bine și mai fericit decît oricînd în trecut. Reforma bănească din iunie 1953, desființarea sistemului de cartele înfăptuită odată cu reforma bănească și creșterea neîncetată a productivității muncii, au înlesnit trecerea la politica susținută a reducerilor de prețuri. În mai puțin de 2 ani, au putut fi înfăptuite 4 reduceri de prețuri la mărfurile cu amănuntul, din care ultima la 1 aprilie 1955.

Statul democrat popular asigură oamenilor muncii posibilitatea de a petrece zilele de concediu în cele mai frumoase stațiuni climaterice. În fiecare an numărul acelora care pleacă la odihnă se ridică în medie la 300.000 de persoane. Înainte de eliberare, această binefacere era necunoscută celor ce muncesc.

Partidul și guvernul R. Cehoslovace poartă o grijă permanentă înfloririi vieții culturale, educării tinerei generații. În cele 40 de școli superioare studiază anul acesta în medie 50.000 studenți, dintre care mare parte sînt fii ai oamenilor muncii.

Tineretul cehoslovac mobilizat de organizația sa iubită C.S.M. (Uniunea Tineretului Cehoslovac) își educe din plin aportul în fiecare din sectoarele construcției socialiste. La Kuncice, cu participarea creatoare a unui număr de 70.000 brigadieri voluntari din rîndurile tineretului cehoslovac se înaltă giganticul combinat siderurgic „Klement Gottwald". Răspunzînd chemării partidului și guvernului, tineri din toate colțurile Cehoslovaciei participă cu mult elan la munca pentru valorificarea pămînturilor înțelenite. Tineretul cehoslovac își pune ca o sarcină de cinste valorificarea în următorii 2—3 ani a 200.000 ha. pămînturi înțelenite.

Noi considerăm succesele obținute de poporul și tineretul cehoslovac, ca pe propriile noastre succese. Căci noi avem aceleași țeluri, aceleași năzuinți, facem parte din aceeași mare familie a lagărului de neînvins al păcii, democrației și socialismului. Noi avem un frate mai mare, un sfătuitor de nădejde, poporul sovietic care ne-a smuls din robia fascistă. Zi de zi țările noastre prietene primesc ajutorul frățesc și dezinteresat al Țării Socialismului victorios. Popoarele țărilor noastre au salutat cu bucurie hotărîrea guvernului sovietic cu privire la acordarea de ajutor tehnico-științific pentru folosirea marii descoperiri a geniului uman — energia atomică, în scopuri pașnice.

Unite, popoarele lagărului democratic sînt hotărîte să apere cauza păcii, cuceririle lor revoluționare. Acestui scop — avînd în vedere ratificarea acordurilor de la Paris — slujește cea de-a doua consfătuire a statelor iubitoare de pace de la Varșovia din 11 mai pentru discutarea problemelor ce decurg din hotărîrile conferinței de la Moscova a celor 8 state europene.

Poporul și tineretul romîn împreună cu celelalte popoare ale lagărului păcii, democrației și socialismului, participă din toată inima la marea sărbătoare națională a poporului cehoslovac — împlinirea a 10 ani de la eliberare. Felicităm cu căldură pe prietenii din R. Cehoslovacă de care ne leagă o prietenie tradițională; în cursul luptelor pentru eliberarea Cehoslovaciei, alături de glorioasa armată sovietică și de unitățile de patrioți ale corpului de armată cehoslovac, au participat și divizii romînești.

Salut vouă, tineri ai Cehoslovaciei democrat-populare, constructori ai socialismului cu prilejul aniversării unui deceniu glorios de lupte și victorii pe drumul construcției socialiste, al făuririi unei vieți tot mai luminoase.

Vă stringem mîna, iubiți prieteni romîni

Nu ne vedem, dar totuși ne cunoaștem și știm că ne iubiți la fel ca și noi pe voi. Nu ne vedem și totuși știm că ne putem baza pe prietenia voastră. Zece ani de viață liberă au întărit legăturile noastre frățești.

Mulți tineri din R. Cehoslovacă au fost în Republica Populară Romînă în timpul Festivalului de la București. Ei s-au plimbat cu voi pe străzile Bucureștiului, au dansat în piețele orașului și au trăit zile de neuitat în frumoasa voastră Capitală. Acești tineri ne povestesc impresiile lor despre țara minunată și bogată care se dezvoltă spre socialism. Înainte de zilele de sărbătoare ale lunii mai a rulat în cinematografele noastre filmul romînesc „Nepoții gornistului" care a arătat tineretului nostru cît de greu și cu cîtă vitejie a trebuit să lupte poporul vostru pentru a cuceri viața liberă și mereu mai bună pe care o trăiește astăzi. Și din acest punct de vedere drumul nostru a fost același.

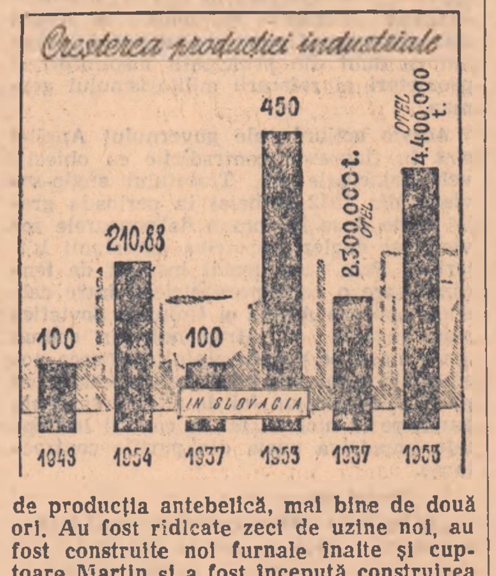
Sîntem convinși că colaborarea și legăturile prietenești între noi se vor dezvolta și mai mult în viitorii ani. Împreună cu toate popoarele apărăm pacea. Ne angajăm să contribuim la aceasta din toate puterile noastre!

Colectivul de redacție al ziarului „MLADA FRONTA"
Organ al Uniunii Tineretului Cehoslovac

Temelia bunei stări

Industria grea din R. Cehoslovacă a cunoscut în anii primului cincinal (1949—1953) o dezvoltare fără precedent. Punînd accentul asupra industriei grele, partidul comunist și guvernul au pus de fapt temelia dezvoltării economiei cehoslovace și a creșterii nivelului de trai al poporului.

În anii primului plan cincinal, producția industriei cehoslovace a crescut, față



de producția antebelică, mai bine de două ori. Au fost ridicate zeci de uzine noi, au fost construite noi furnale înalte și cuptoare Martin și a fost începută construirea de utilaje și mașini grele, pe care înainte industria cehoslovacă nu le-a construit niciodată. În urma mecanizării minelor, extracția anuală de cărbune depășește cu zeci de milioane de tone producția de dinainte de război, iar producția de fier și oțel întrece și ea cu cîteva milioane de tone indicile vechii producții. Acest uriaș progres a putut fi obținut datorită ajutorului prietenesc și dezinteresat al Uniunii Sovietice. Experiența, tehnicienii, materiile prime și utilajul sovietic au îngăduit poporului cehoslovac să facă pași uriași în spre viitor.

ZECE ANI DE VIAȚĂ LIBERĂ

Vladimir Majsner
secretar al C.C.
al Uniunii Tineretului Cehoslovac

Au trecut zece ani de cînd primele tancuri ale glorioasei armate sovietice au intrat în Praga, aducînd poporului cehoslovac libertatea și pacea. Ocupanții fasciști și slujitorii lor au fost zdrobiți și poporul în frunte cu clasa muncitoare, condusă de Partidul Comunist Cehoslovac, a preluat puterea în mîinile sale.

În acești zece ani s-a schimbat viața întregului popor cehoslovac, deci și viața tineretului.

În lupta împotriva reacțiunii care încerca să oprească dezvoltarea Cehoslovaciei, prin restaurarea capitalismului, tineretul cehoslovac condus de Uniunea Tineretului Ceh și Uniunea Tineretului Slovac, a stat întotdeauna hotărît alături de Partidul Comunist Cehoslovac, a sprijinit cu înflăcărare politica dusă de partid. Victoria poporului muncitor din februarie 1948 a dus și la desăvîrșirea procesului de unificare a uniunilor de tineret prin formarea unei organizații revoluționare de tineret unice — Uniunea Tineretului Cehoslovac (C.S.M.).

Poporul muncitor a dobîndit în zece ani de existență a Cehoslovaciei democrat-populare, sub conducerea Partidului Comunist Cehoslovac și cu ajutorul frățesc al Uniunii Sovietice, mari succese în dezvoltarea economiei naționale.

Prin îndeplinirea planului bienal (1947—1948) au fost înlăturate în general daunele pricinuite de război și de exploatarea fără margini a economiei naționale cehoslovace de către ocupanții fasciști. Îndeplinirea primului plan cincinal a schimbat întreaga structură a economiei naționale. A fost dezvoltată industria grea și prin aceasta create condițiile pentru o și mai rapidă construire a socialismului în țară. S-a schimbat de asemenea și viața la sate. Sute de mii de țărani săraci și mijlocași au început să muncească pe lanuri întinse în cooperative unice agricole. Dezvoltarea industriei a avut ca urmare înzestrarea agriculturii cu noi mașini agricole, care ușurează munca omului și contribuie la dobîndirea unor recolte mari.

O mare dezvoltare cunoaște în acești ani Slovacia, care în timpul domniei capitaliste era lăsată în înapoiere pentru a fi o sursă ieftină de brațe de muncă pentru capitaliștii și moșierii cehi. Din anul 1945 au fost construite în Slovacia numeroase întreprinderi industriale, baraje și hidrocentrale. Numai producția de energie electrică este astăzi în Slovacia mai mare decît a fost în anul 1938 în întreaga Cehoslovacie.

Datorită succeselor dobîndite în construcția economică a fost întărită și puterea de apărare a țării și crește continuu nivelul material și cultural al poporului cehoslovac.

A dispărut pentru totdeauna spectrul șomajului, crizelor, foametei, mizeriei, exploatării și nedreptății. Tinerii cehoslovaci cunosc cuvîntul șomaj doar din istorie. Constituția le garantează dreptul la muncă, odihnă și răsplată dreaptă a muncii. De primul cincinal sînt strîns legate numele tinerilor eroi ai muncii — strungarul Václav Svoboda, minerul Jaroslav Miska, sudorul Karel Doutnác, textilistul Jan Dedecius, textilista Magda Mlynková-Pohorelcová etc. Pentru munca lor exemplară au fost distinși cu cele mai înalte decorații și ordine.

Dovada elanului și dragostei de patrie a tineretului cehoslovac este și faptul că la construirea noilor uzine siderurgice „Klement Gottwald" din Ostrava, una dintre cele mai mari construcții ale cincinalului, au lucrat pe rînd peste 70.000 de tineri și tinere. Se mai poate vorbi despre tinerii constructori ai barajului tineretului, ai căii ferate a tineretului, ai căii ferate a prieteniei.

Uniunea Tineretului Cehoslovac a răspuns cu cinste și la sarcinile ce i-au stat în față în agricultură. Anul trecut tineretul cehoslovac în cadrul întrecerilor în cinstea Întîlnirii internaționale a tineretului sătesc de la Viena, a muncit peste 12 milioane de ore la lucrările agricole. 90.0000 de tineri și tinere au contribuit anul trecut la recoltarea rapidă și în bune condițiuni a hameiului.

Rezultatele dobîndite în ultimii zece ani arată că în decursul construirii socialiste crește și se călește un tineret nou care înțelege din ce în ce mai bine că împreună cu poporul muncitor este gospodar în țara lui. Pentru străduințele depuse și succesele obținute în îndeplinirea sarcinilor pe frontul construirii socialiste, Uniunea Tineretului Cehoslovac a fost decorată cu Ordinul Republicii. Această înaltă distincție este manifestarea deplinei încrederi a Partidului Comunist Cehoslovac și a guvernului în tineret și obligă nu numai pe toți C.S.M.-iștii, dar și întreg tineretul să-și înzecească puterile pentru a construi și mai repede socialismul, pentru a apăra pacea în lumea întreagă.

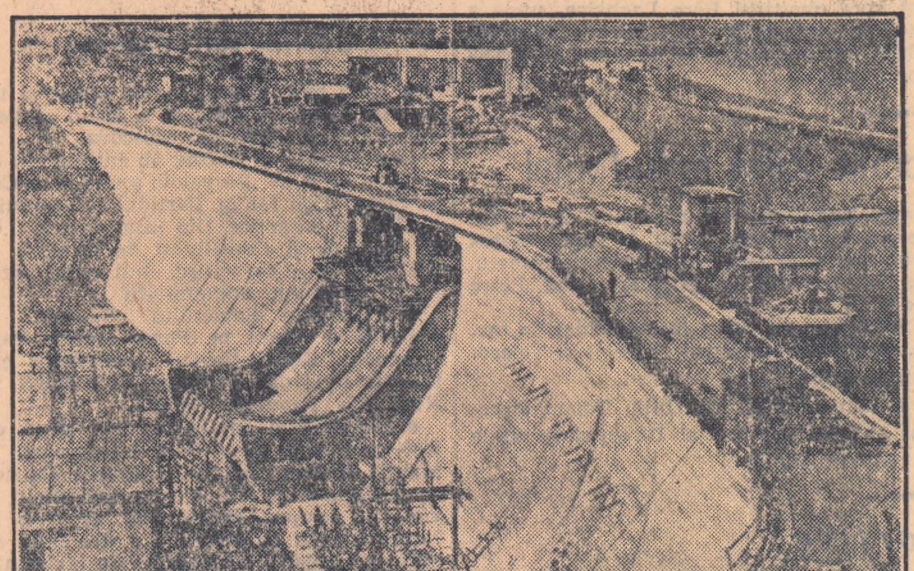
Imediat după Congresul C.S.M., a luat naștere mișcarea patriotică a tineretului pentru lucrarea pămînturilor înțelenite. Tineretul a înțeles că sarcina cea mai importantă este de a întări agricultura cu brațe de muncă tinere. La apelul celui de al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Cehoslovac au răspuns în decursul unei singure luni peste 14.000 de tineri și tinere. Aceștia au plecat în regiunile de la granița apuseană a țării pentru a lucra în agricultură.

Răspuns la decorarea Uniunii Tineretului Cehoslovac sînt și angajamentele tinerilor din fabrici și uzine, inițiatorii întrecerii „Pentru cinstea mărcii de fabricație" ca și participarea în număr mare a tinerilor la întrecerile socialiste.

Tineretul cehoslovac este conștient de importanța menținerii și întăririi păcii. De aceea în aceste zile el semnează în unanimitate Apelul Biroului Consiliului Mondial al Păcii împotriva pregătitorilor războiului atomic — imperialiștii americani. De aceea el este solidar și sprijină lupta tineretului din țările capitaliste și coloniale, dezvoltă și întărește legăturile sale cu tineretul din lumea întreagă.

Acum tineretul cehoslovac se pregătește pentru cel de al V-lea Festival Mondial al Tineretului și Studenților care va avea loc la Varșovia. Împreună cu tineretul din lumea întreagă el va manifesta pentru prietenia popoarelor lumii întregi, va manifesta pentru pace, împotriva războiului.

Barajul de la Orava



Barajul de la Orava este una dintre cele mai mari lucrări hidraulice din Republica Cehoslovacă. Lucrările acestui imens baraj sînt în plină desfășurare.

GRIJA PENTRU TÎNĂRA GENERAȚIE

● În decursul cincinalului, numărul locurilor la creșe a crescut cu peste 27.000; în anul 1954 acest număr a crescut cu încă 850 de locuri. În comparație cu anul 1948, la sfîrșitul cincinalului numărul creșelor a crescut de peste 4 ori.

● Numărul grădinițelor a sporit față de 1948 cu 39 la sută, iar numărul copiilor care au frecventat aceste grădinițe a crescut cu 10 la sută. În perioada cincinalului, începînd din anul 1949 pînă în 1953, au fost înființate 1800 de grădinițe.

● Înființarea a peste 600 de cantine școlare, la care iau masa peste jumătate milion de copii, constituie o altă mărturie a grijii multilaterale pe care statul o poartă copiilor.

● În anul școlar 1954/1955, numărul elevilor din clasele IX-XI ale școlilor medii de unsprezece ani, a crescut la 61.000, în școlile de specialitate la circa 138.000, din care 60.000 în școlile industriale, 29.000 în școlile economice și aproape 17.000 în școlile sanitare.

● În cele 40 de școli din învățămîntul superior de toate categoriile, studiază în anul școlar 1954/1955 în medie 50.000 de studenți. În rîndurile studenților cu frecvență regulată se numără 11.000 de femei.

● Un număr de 22.000 de oameni ai muncii își complectează cunoștințele sau își desăvîrșesc instruirea în cadrul formelor extraordinare de studiu (prin corespondență, cursuri serale etc.).

● În cămine locuiesc peste 20.000 de studenți: 58 la sută dintre ei primesc bursă. Suma totală alocată de stat în acest scop a atins în anul 1954, 118 milioane coroane.

● În anul 1953 au fost trimiși la odihnă 261.000 de copii.

● În anul 1953 au fost instruiți în cele 207 centre de cercetări științifice, aproape 1296 de aspiranți de științe și pedagogi științifici.

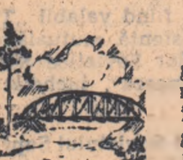
● În ultimii ani, cinematografia cehoslovacă a produs 106 filme artistice de lung metraj și 1810 filme de scurt metraj. În comparație cu anul 1948, numărul cinematografelor a crescut în decursul cincinalului cu 816, astfel că la sfîrșitul anului 1953 în Cehoslovacia existau 3224 de cinematografe permanente și 235 de cinematografe ambulante.

● Pentru instruirea păturilor largi ale populației au fost editate în decursul cincinalului peste 20.000 de cărți într-un tiraj total de 333.000.000 exemplare.

● În ultimii ani au fost construite: 4 bazine de înot acoperite, 150 bazine în aer liber, 11 stadioane de iarnă, 30 trambuline pentru sărituri cu skiurile, 150 terenuri de fotbal, din care 50 cu pistă de atletism, 50 săli de gimnastică noi, 1000 terenuri pentru diferite sporturi.

NOUTĂȚI DIN R. CEHOSLOVACĂ

Un pod turnant



Muncitorii de la uzinele metalurgice „Clement Gottwald" din Vitkovice, regiunea Ostrava, lucrează la un pod turnant în lungime de 40 metri, care va fi instalat peste Nil (Egipt). Podul are o greutate de 200 tone și va funcționa electric, putînd fi ridicat cu un unghi de 90 de grade, pentru a permite vapoarelor să navigheze pe sub el. Operația de ridicare a podului va necesita numai trei minute.

Perfecționarea lămpilor electrice



Fabrica electrotehnică „Jan Garus" a făcut experiențe pentru înlocuirea capetelor de alamă sau fier ale lămpilor electrice cu sticlă. Experimentările au fost încununate de succes, astfel încît primele lămpi electrice fabricate după această metodă s-au dovedit a fi corespunzătoare. Lămpile conțin metal numai în locul în care este introdus curentul.

Folosirea maselor plastice

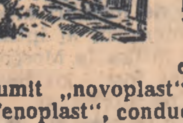


Vagoanele de cale ferată pentru pasageri, construite în R. Cehoslovacă în anii de după război, sînt cît se poate de estetice și igienice. Uzinele de vagoane folosesc într-o măsură foarte largă masele plastice la decorarea interioarelor acestor vagoane.

Astfel, de pildă, pereții, mesele și podelele sînt acoperite cu un material denumit „novoplast", ramele ferestrelor sînt executate din „fenoplast", conductele de apă ale vagoanelor din „novodur", care este foarte rezistent la rugină. Unele părți ale vagoanelor sînt acoperite cu lacuri sintetice speciale foarte rezistente, avînd calități decorative deosebite.

Materialele plastice sînt folosite de asemenea și în medicină.

Televiziune



De peste 6 luni a început să funcționeze la Praga primul centru de televiziune din Cehoslovacia. Anul acesta va începe construirea a mai multor centre noi de televiziune ale căror emisiuni vor putea fi recepționate în majoritatea localităților din Cehoslovacia. În anul 1955 va intra în funcțiune postul de televiziune de la Ostrava — important centru al minerilor și metalurgiștilor cehoslovaci. Paralel cu programele proprii, noul post va retransmite emisiunile postului de televiziune—Praga. Totodată va începe să funcționeze centrul de televiziune din capitala Slovaciei — Bratislava.

Centrul de televiziune de la Praga va fi înzestrat anul acesta cu utilaj de televiziune mobil, ceea ce va permite organizarea unor emisiuni direct din teatre, săli de concerte și de pe stadioane.

Un nou tip de locomotivă

La sfîrșitul anului trecut, pe liniile de cale ferată ale Cehoslovaciei a început să fie folosită o nouă locomotivă construită la uzina „V. I. Lenin" din Plzen. Numeroase perfecționări aduse construcției fac ca aceasta să fie mai economicoasă și mai trainică decît locomotivele de pînă acum. Munca mecanicului și fochistului este mult ușurată. Noua locomotivă are trei cilindri și o viteză maximă de 120 km. pe oră. Alimentarea focarului cu cărbuni este mecanizată cu ajutorul unui dispozitiv pentru introducerea cărbunilor în focar. Dispozitivul pentru suflarea țevilor de căldură și de fum previne îmbîcsirea acestora cu funingine, îmbunătățește transmiterea căldurii și folosirea energiei calorice. Înălțimea locului pe care șed mecanicul și fochistul poate fi schimbată, în care scop există un mecanism special.

O sărbătoare a tineretii

Praga este mai frumoasă primăvara, zic străinii și acest lucru îl spun și locuitorii din Praga, cînd se opresc într-unul din parcurile verzi sau privesc de pe malurile Vltavei orașul lor iubit. Anul acesta însă ei nu au dreptate. Și aceasta, deoarece în zilele călduroase de vară Praga va fi mult mai frumoasă și fără castani înfloriți și fără mirosul de liliac. La sfîrșitul lui iunie și începutul lui iulie sărbătorirea celei de a zecea aniversări a eliberării va culmina printr-o spartachiadă — o sărbătoare impunătoare a educației fizice. În Praga vor veni aproape 300.000 tineri pentru a lua parte la exercițiile colective. La probele preliminare ia parte fiecare al zecelea cetățean din R. Cehoslovacă și fiecare are o mare dorință: să participe la exercițiile finale de pe stadionul spartachiadei. Din acești un milion și jumătate de oameni vor fi aleși însă numai cei mai buni, deoarece fiecare mișcare a unui om trebuie să fie concomitent cu mișcarea a 16.200 oameni, care vor demonstra pe vastul spațiu al stadionului.

Dar pentru ca această măreață competiție de masă să reușească, este necesar entuziasmul a sute de mii de oameni. Sălile de gimnastică cunosc de pe acum o animație nemaivăzută. În depoul de locomotive din Ceske Budejovice exercițiile se fac la amiază: odată cu fluieratul locomotivelor răsună și comenzile instructorilor. În școala industrială minieră din Duchcov tinerii nu se mulțumesc numai cu simple exerciții, ci își vor arăta curajul și ingeniozitatea lor și prin demonstrațiile ce le vor face pe o construcție înaltă de 15 metri.

Dar nu se pregătesc numai viitorii demonstranți. Întregul oraș e în fierbere. Pe lîngă cei un milion de locuitori din Praga vor veni încă un sfert de milion de oaspeți. Pentru străini se pregătesc hotelurile cele mai moderne. Mulți străini au solicitat de pe acum autorităților cehoslovace vize de intrare pentru a asista la spartachiadă. Guvernul cehoslovac a invitat la spartachiadă sportivi de renume mondial printre care celebrul alergător Owens, fotbalistul maghiar Pușkaș, recordmanul mondial G. Hägg și alții.

Parcurile din Praga înfloresc. Clădirile istorice își reînoiesc aspectul lor, șters de secole și înfrumusețarea străzilor este nu numai o grijă a tuturor locuitorilor din Praga dar de ea se ocupă acum și atelierul artistului național J. Kroha. Acesta a elaborat proiectele pentru ornamentarea traseului a două convoaie festive de 200.000 oameni care vor trece prin Praga pe o lungime de 8 km.

Spartachiada nu va fi însă numai o sărbătoare a educației fizice. Cultura și arta capitalei sînt pregătite pentru vizitatori. Se va organiza un festival al creației artistice populare la care vor participa 220 ansambluri și 600 soliști.

Cu ocazia spartachiadei poporul cehoslovac își va arăta forța și bucuria lui, întregii lumi.

VACLAV PACINA

Vigoare, sport



Tineretul din Republica Cehoslovacă are asigurate de către stat condiții deosebite pentru a practica cultura fizică și sportul. Alergările, săriturile și aruncarea greutății sînt discipline iubite de mulți tineri.

Tineri constructori ai socialismului

Eri muncitor — azi inginer

Ladislav Cerveny este unul dintre foștii muncitori, care a obținut prin studiul universitar creat special pentru oamenii muncii, diploma de inginer.

Inginerul Ladislav Cerveny — azi asistent la Facultatea de mecanică din Bratislava, s-a născut în mica comună de munte Machulince, raionul Zlata Moravka din Slovacia. Sărăcia era înainte de eliberarea țării noastre un musafir frecvent și a silit pe mulți dintre locuitorii comunei să plece pentru a găsi de muncă în străinătate. Părinții lui Ladislav Cerveny erau săraci. Tatăl lui era muncitor într-o carieră de piatră. Munca sezonieră în agricultură, munca grea a muncitorului auxiliar în fabricile de cărămizi, adeseori departe de casă, șomajul, foamea — aceasta era soarta întregii familii pe timpul copilăriei lui Ladislav.

Ladislav Cerveny era inteligent, învăța bine, dar nu avea bani pentru a studia în continuare. De aceea, după terminarea școlii elementare el a trebuit să părăsească băncile școlii și să intre ca ucenic la uzinele Skoda din Dubnice. Viața de ucenic era pe atunci lipsită de orice fericire. Dar și în aceste condiții grele, ucenicul strungar Ladislav Cerveny a făcut progrese frumoase în meseria pe care el și-a însușit-o pe deplin în anul 1946, de astă dată în R. Cehoslovacă eliberată. Ladislav a fost unul dintre primii care și-a dedicat timpul lui liber vieții de organizație a tineretului în uzina din Dubnice. După votarea legii referitoare la cursurile de pregătire pentru școlile superioare, Uzinele Skoda din Dubnice au ales pentru prima serie de studenți la școlile superioare din Bratislava, pe doi dintre muncitorii tineri, cei mai buni: pe Ladislav Cerveny și Vladimir Kostial.

Timpul a trecut repede... Ladislav Cerveny a pregătit lucrarea lui de diplomă în întreprinderea de stat „Elektrosvit" din Nove Zamky. Ca temă el a primit, în înțelegere cu facultatea, construirea unui semiautomat de montaj pentru cuplarea corpurilor de iluminat. Cuplajele erau pe atunci montate manual în uzină și îndeplinirea planului în acest sector necesita doi oameni în tot timpul anului. Ladislav Cerveny și-a realizat cu succes sarcina primită, după studiul literaturii de specialitate și practica făcută în uzină. El a propus construirea unui automat, cu ajutorul căruia un om îndeplinește planul anual numai în 26 zile. Pe baza lucrării de diplomă el a obținut titlul de inginer și o mențiune specială din partea comisiei de examinare.

După terminarea studiului, Ladislav Cerveny a rămas la școala tehnică superioară și s-a hotărît să instruiască noile cadre de ingineri. Din anul 1953 el lucrează ca asistent la facultatea de mecanică din Bratislava, unde activează la catedra de construcție a mașinilor.

Cînd, după munca de fiecare zi, inginerul Ladislav Cerveny revine în cercul familiei sale, el este așteptat de soția lui, de fiul lui Laco, în vîrstă de trei ani și de fiica sa, Vera, de patru luni. Pe tot timpul cît a durat studiul, statul a avut grijă de familia lui. Pe lîngă bursă Ladislav Cerveny a primit de la stat și o sumă pentru întreținerea familiei lui.

Într-adevăr, în anii regimului nostru democrat-popular viața actualului inginer este pe deplin fericită, plină de bucurii.

SANO SALOVSKY

Lucrînd la graniță...

Mii și mii de tineri din toate colțurile Cehoslovaciei au răspuns chemării de a pleca pe terenurile înțelenite din apusul țării.

...O coloană de tractoare cu șenile venind de la S.M.T.-Chele înainta pe cîmpia din apropierea localității Bod ce se găsește lîngă frontiera dintre Cehoslovacia și Germania occidentală. Și ca la un adevărat spectacol, dincolo de graniță s-au adunat țăranii unui sat care priveau tractoarele ce înaintau încet pe cîmpiile ce trebuiau desțelenite. Ei sînt obișnuiți cu coloane de tancuri sau de tunuri și nu cu cele de tractoare. Și mai bine a înțeles atunci Frantisek Kamaryt, conducătorul unuia dintre tractoare, că munca lui servește păcii și fiecare hectar redat agriculturii înseamnă o mică contribuție în lupta împotriva imperialiștilor.

Frantisek este astăzi un tractorist bine cunoscut. Dar el nici nu visa la aceasta cu nouă ani în urmă. Războiul de abia se terminase. Frantisek care nu avea pe atunci decît 20 de ani se hotărîse să se stabilească în regiunile de graniță. Învăță croitoria. Dar meseria nu-l mulțumi. Prinse meșteșugul conducerii tractorului. Dar era mai ușor să coși o haină decît să muncești pe cîmp. După o lună se și săturase, era gata să se întoarcă la mașina de cusut.

Totuși a rămas. A urmat un nou curs, s-a acomodat cu mașina, a învățat s-o înțeleagă, să-i asculte atent „răsuflarea".

Și iată-l în 1953 pentru prima oară lucrînd cu combina.

A lucrat bine Frantisek? La aceasta răspund scrisorile țăranilor care au cerut la S.M.T. ca Frantisek și oamenii din brigadă să vină anul acesta din nou să lucreze pe cîmpiile lor. Anul trecut Frantisek împreună cu ajutorul său, Evzen Duhaj, în vîrstă de 17 ani, a secerat 54[illegible] hectare și a treierat aproximativ 97 vagoane grîu.

Și Frantisek, tînărul care în urmă cu 9 ani nu știa pe ce drum să apuce în viață, este astăzi unul dintre cei mai buni combineri. Anul trecut el a fost decorat cu Ordinul Republicii.

Dar de toate acestea nu se bucură numai Frantisek, ci și soția lui ca și micuța Jirinka. În curînd un al doilea copil va face viața și mai frumoasă în casa tînărului tractorist.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: București, Piața „Scînteii". Tel. 7.60.10, 7.61.00. Secția scrisori Tel. 7.66.91. TIPARUL: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin".